

Krkonošský národní park

Vyhodnocení krajinného rázu území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma – část Liberecký kraj

studie
čistopis

- Objednatel:** Správa KRNAP Vrchlabí
zastoupená Ing. Jiřím Novákem,
ředitelem Správy KRNAP
Dobrovského 3
543 11 Vrchlabí
- Zhotovitel:** Ing.arch. Jitka Brychtová
autorizovaný architekt ČKA
Věšínova 16, 100 00 Praha 10
- Autoři:** Ing.arch. Jitka Brychtová, Ing. Josef Krause
- Datum:** 15.11.2003

Autoři studie děkují za možnost odborné konzultace a pomoc paní Dr.Ing. Aleně Salašové z Mendelovi zemědělské a lesnické univerzity v Brně, panu Miloslavu Bartošovi, panu PhDr. Pavlu Burešovi z Národního památkového ústavu, panu RNDr. Pavlu Trpákovi, panu Ing. Martinu Šnorbertovi z Městského úřadu v Jilemnici, paní PhDr. Janě Sojkové z Muzea ve Vrchlabí a zejména Správě KRNAP za veškerou pomoc a poskytnuté zázemí při terénním průzkumu a digitálním zpracování zakázky.

Obsah:**A/ Textová, tabulková část****Průvodní zpráva – obsah:**

1.	Úvod.....	3
1.1.	Zadání, cíl úkolu.....	3
1.2.	Podklady, základní pojmy.....	3
2.	Charakteristiky řešeného území.....	6
2.1.	Přírodní charakteristiky.....	6
	Geomorfologické poměry	
	Vodopis	
	Vegetační pokryv	
	Ochrana přírody	
2.2.	Kulturně historický vývoj.....	9
2.3.	Charakteristika osídlení.....	13
3.	Členění řešeného území na krajinné celky prostory a místa krajinného rázu, jejich charakteristika...15	
3.1.	Charakteristiky krajinných celků.....	16
3.2.	Charakteristiky krajinných prostorů.....	17
4.	Místa krajinného rázu - limity a doporučení.....	25
5.	Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu.....	53
6.	Závěr - priority.....	56

B/ Grafická část

1/ Určení hodnot krajinného rázu	1:25 000
2/ Vyhodnocení pásem ochrany a obnovy kraj. rázu	1:25 000

Přílohy : č.1 Geologie

č.2 Výškové vegetační stupně

č.3 Zonace národního parku

č.4 ÚSES

č.5 Typy krajiny a prostorové členění

Horní Štěpnice - VPR

Fotodokumentace

1. ÚVOD

1.1. Zadání, cíl úkolu

Studie vyhodnocení krajinného rázu území Krkonošského národního parku a jeho ochranného pásma – část Liberecký kraj - byla objednána v květnu 2003.

Studie vychází zejména z vládního nařízení č. 165 / 1991 Sb. Podle tohoto nařízení je posláním Krkonošského národního parku „ **uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k ekologicky únosné turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí**“.

Dalším závazným dokumentem je Plán péče o KRNAP a jeho ochranného pásma schváleného MŽP ČR dne 12.12. 1994.

Základem práce je komplexní krajinářské posouzení území 1. části národního parku, včetně ochranného pásma, které vychází ze zákona č. 114 / 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění pozdějších předpisů.

Citace § 12 zákona :

Krajinný ráz, kterým je zejména přírodní, kulturní a historická charakteristika určitého místa či oblasti, je chráněn před činností, snižující jeho estetickou a přírodní hodnotu. Zásahy do krajinného rázu, zejména umístování a povolování staveb, mohou být prováděny pouze s ohledem na zachování významných krajinných prvků, chráněných území, kulturních dominant harmonické měřítko a vztahy v krajině.

Na základě srovnání a vzájemného působení základních krajinných složek - terénu, vody, vegetace a vlivu lidské činnosti, byly v území vymezeny základní krajinné typy - krajina přírodní, krajina přírodě blízká a krajina kulturní. Podle zachovalosti typického vzhledu byla vymezena pásma ochrany a obnovy krajinného rázu.

Z hlediska prostorového utváření krajiny a převažujících charakteristik bylo řešené území rozděleno na krajinné celky, krajinné prostory a místa krajinného rázu.

Pracovní verze studie byla projednána se Správou KRNAP a členy Rady národního parku dne 22.10 2003. Na základě připomínek je studie 1. části krajinářského hodnocení dopracována. Po vyhotovení a projednání i 2. části území Krkonošského národního parku se studie stane podkladem pro nově připravovaný Plán péče.

1.2. PODKLADY, ZÁKLADNÍ POJMY

a) Podklady

Hodnocení krajinného rázu (*metodika zpracování*)- autoři Roman Bukáček, Petr Matějka a kol., SCHKO, 1998

Hodnocení krajinného rázu (*metodika zpracování*) - třetí pracovní znění, Ing.Igor Míchal,CSc., leden 1998

Hodnocení vizuálních vlivů staveb na krajinu, krajinářská hodnocení – vlastní práce a ukázky diplomových prací studentů ateliéru Dr.Ing. Aleny Salašové z Mendelovi zemědělské a lesnické univerzity v Brně,

Krajinářská hodnocení, hodnocení vlivů staveb na krajinu – metodika britské krajinářské školy, podklady poskytla paní Dr. Ing. Alena Salašová, Mendelova zemědělská a lesnická univerzita v Brně,

Hodnotenie vizuálních dopadov staveb v krajine ; Dr.Ing. Alena Salašová, Zahrada,park, krajina 4/2002

Krajinná ekologie – R. Forman, M.Godron, Academia

Vrstvy GIS na Správě KRNAP

Plán péče o Krkonošský národní park a jeho ochranné pásmo

KRNAP – chráněná území ČR - Královéhradecko

Krkonošská tundra, Krkonoše skal a kamení, Květy Krkonoš

Biosférické rezervace České republiky

Letecké snímky území (30. a 50.léta)

Seznam památkově chráněných objektů – MÚ v Jilemnici

Vesnická památková rezervace – Horní Štěpnice, MÚ v Jilemnici

Základní mapa ČSFR 1 : 25 000

Turistická mapa – Západní Krkonoše 1 : 25 000

Lidová architektura Pojizeří a Krkonoš, Libuše Šolcová, Vladimíra Coganová

Lidová zástavba v chráněných územích severočeského pohraničí, Josef v. Schejbal, STIPA Vlastivědné sešity, 5/1979

Umělecké památky Čech – Dr. Emanuel Poche, DrSc., Academia 1977

Lidová architektura – Doc. Ing. arch. Jiří Škabrada

b) Použitá terminologie, výklad pojmů:

LIMITY – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z obecně platných předpisů – zákonů, vyhlášek, norem

REGULATIVY (LIMITY) - ve studii nahrazeny na základě žádostí obcí termínem DOPORUČENÍ - navrženy v rámci studie, vycházejí z podmínek řešeného území a z požadavků zadávacího dokumentu. Schopnost a ochota k jejich respektování souvisí s etikou a profesionální úrovní účastníků územně plánovacího procesu, s mírou jejich osvícenosti a vzdělání v historii, kultuře a ekologii, celkovým vztahem ke krajině.

Podkladem pro zpracování hodnocení krajinného rázu byly metodiky připravené:

Správou CHKO ČR, R. Bukáček, P. Matějka, 1997,

Hodnocení krajinného rázu – metodika zpracování, Ing. Michal, 1998,

Krajinná ekologie – R. Forman, M. Godron,

a na základě vlastních předchozích prací.

Krajinný ráz – je souborem specifických charakteristik pro určitou konkrétní oblast v krajině či jen místo, které jsou příčinou jejího komplexního – funkčního, vizuálního, senzuálního a jiného projevu a činí ji tak typickou až nezaměnitelnou.

Krajinný celek - celek se specifickým, charakteristickým přírodním a kulturně historickým či jiným projevem a je odlišitelný hranicí. Hranicí může být horizont, přírodní prvky i umělé prvky. V rámci této studie byly celky vymezeny na základě geomorfologického členění.

Krajinný prostor je menším prostorem uvnitř krajinného celku, odlišitelný prostorovou hranicí a charakteristikami.

Místo krajinného rázu – místo obdobných charakteristik, hodnot, je dílčí částí krajinného prostoru. Charakter prostoru či místa krajinného rázu je dán bohatstvím a různorodostí obsažených krajinnotvorných prvků.

Estetická hodnota - projev přírodních, kulturních a kulturně historických hodnot, harmonického měřítka a vztahů v krajině, výrazného vzájemného spolupůsobení krajinnotvorných prvků.

Přírodní hodnota - je určena přírodními charakteristikami dané oblasti či místa z hlediska jejich funkce, původnosti, historického vzniku

Harmonické měřítka a vztahy v krajině jsou výsledkem poměru jednotlivých složek a prvků

Krajinná složka - relativně homogenní ekologická jednotka, je souhrnem prvků uvnitř krajiny, má jednotný projev a vyznačuje se stejnou funkcí; velikostí relevantní krajinnému měřítku (Forman et Godron 1993, upraveno)

Krajinný prvek - je skladebnou jednotkou krajinné složky. Je buď přírodní nebo umělý.

Dominantní prvek – určuje charakter, identitu místa či prostředí; ovlivňuje charakteristiky daného místa či prostoru, výrazný či převládající prvek v uspořádání a působení krajinné scény

Činnost snižující estetickou a přírodní hodnotu krajinného rázu oblasti či místa - je taková činnost, která natolik naruší daná specifika oblasti či místa, že změní význam a obsah charakteristik, které jej určují a jsou jeho základním projevem navenek i uvnitř.

Kulturní hodnota oblasti, prostoru, celku nebo místa krajinného rázu je dána četností kladných kulturních hodnot jednotlivých objektů, kterými jsou významné krajinné prvky kulturního a smíšeného charakteru, památkově chráněná území a objekty, kulturní a smíšené dominanty krajiny a dále harmonické měřítka a vztahy mezi objekty různých kulturních epoch.

Harmonické vztahy v krajině - soulad jednotlivých částí krajinné scény, soulad mezi vlivem člověka na krajinu a přírodním prostředím

Kontrast – stupeň odlišnosti a náhlosti přechodu mezi sousedními plochami, prostory, většinou důsledek zemědělství, lesnictví, urbanizace

- výrazný, jestliže sousední krajinné složky jsou navzájem velmi odlišné a přechod mezi nimi je úzký

Mozaikovitost krajiny – míra hustoty plošek všech typů

Konfigurace složek – tj. jejich umístění v prostoru a vzájemná provázanost (krajinná struktura, prostorová konfigurace, prostorové vazby, paralelní uspořádání, atp.)

Výjimečné složky krajiny – nacházejí se v celé krajině pouze v jednom nebo několika málo případech, jedny z prvních, základních charakteristik krajiny.

2. CHARAKTERISTIKY ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ

2.1. PŘÍRODNÍ CHARAKTERISTIKY

Geomorfologické a geologické poměry

Území Krkonošského národního parku patří v rámci české vysočiny do geomorfologické soustavy krkonošsko-jesenické, celku Krkonoše s podcelky Krkonošské hřbety, Krkonošské rozsochy, Vrchlabská pahorkatina a celku Krkonošské podhůří s podcelkem Železnobrodská vrchovina.

Krkonoše patří k hercynským pohořím, která byla vyvrásněna v prvohorách a v následném období asi 230 miliónů let, kdy u nás panovala období vlhkého tropického a subtropického klimatu, byla vystavena denudaci - tj zvětrávání, erozi a snižování, až vznikla parovina. V období alpínského vrásnění došlo nejprve k rozlámání zemské kůry a potom podél tektonických zlomů při pokračujícím tlaku (v období oligocénu asi před 35 milióny let) byly na systému zlomů vyzdviženy i Krkonoše zhruba do dnešní výšky. Typologicky se jedná o hornatinu v ústředních částech kerných pohoří a tektonických kleneb se zbytky vysoko vyzdviženého paleogenního zarovnaného povrchu s erozně denudačním reliéfem..

Hlavní hřeben ve směru východ-západ je v západní části Krkonoš rozdělen údolím Mumlavy a Labe na dva souběžné hřbety spojené v prostoru Mumlavské, Pančavské a Labské louky zbytkem zarovnané planiny na které obě řeky pramení. Nadmořská výška pohraničního hřbetu dosahuje 1508 metrů - Vysoké Kolo a jižního hřbetu 1435 metrů - Kotel.. Jižně a západně se od hlavního hřebene odpojují rozsochy, které člení údolí tří hlavních toků - Labe, Jizerky a Jizery. Údolí Labe (od Špindlerova Mlýna) a Jizerky směřují k jihu a údolí Jizery mírně k jihovýchodu.

Z geologického hlediska jsou západní Krkonoše tvořeny krystalickými břidlicemi starohorního stáří - svory a ortoruly (Žalý) - a prvohorními fility. Hřebenovou část budují žuly, které do krystalinika pronikly v závěru variského vrásnění v karbonu. Na styku žulového magmatu s horninami krystalinika došlo k jejich přeměně a vzniklo tak kontaktní pásmo velmi tvrdých hornin (kontaktní rohovce a břidlice), které dnes spolu s žulou tvoří nejvyšší části Krkonoš.

Vodní poměry

Na modelaci terénu měla a stále má významnou úlohu i voda.

Vyzdvižením zarovnané platformy Krkonoš v oligocénu nastává i nové období modelace svahů. Zpětnou říční erozí vznikají postupně hluboká zaříznutá říční údolí Labe, Jizerky a Jizery a jejich přítoků a tento proces probíhá do dnešní doby. Výrazně se na směru, charakteru i nerovnoměrnosti postupu eroze podílejí rozdíly v tvrdosti hornin, průběh zlomů i velikost povodí. Ve tvrdších horninách ortorul, žul a kontaktního pásma vznikla úzká a hluboce zaříznutá údolí Labe a Mumlavy, zatímco v měkčích horninách (fility, svory) vznikly kotliny - Jizerka, Huťský potok. V pramenných oblastech těchto řek, kde eroze ještě nestačila narušit původní zarovnaný povrch vznikla rašeliniště a na erozních hranách vodopády - Labský, Pančavský. Na tvaru údolí se v dobách ledových podíleli v nejvyšších polohách také ledovce, jejichž činností vznikla typická údolí tvaru U. Za čelními morény vznikala někdy ledovcová jezera - u nás jen malé Mechové jezírko pod Kotelními jámami. S dobou ledovou jsou v Krkonoších spojeny i další cenné fenomény - kamenné tory, sruby, kryoplanační terasy, kamenná moře a mrazové (kryogenní) půdní formy - polygonální půdy, kamenné pruhy a palsovitě kopečky na vrcholových rašeliništích.

Síť vodních toků a jejich údolí vytváří více či méně uzavřená údolí. Zcela uzavřené je úzké údolí Labe až téměř k Vrchlabí. Jizerka spolu s Kozelským potokem, Cedronem a dalšími krátkými přítoky vytvářejí kotlinu, korunovanou na severu amfiteátem Kotle a Zlatého návrší a na jihu Homolkou, Chmelnicí a Bubeníkovými vrchy. Údolí Jizery vytváří podnož celé jihozápadní části Krkonoš a údolí od Dolní Rokytnice po Horní Sytovou vytváří jednotný celek členěný údolními přítokou v samostatná, ale celku podřízená území.

Samostatnou částí je Jizerský důl, kde Jizera proráží masiv Bílé skály a Čertovy hory úzkým zalesněným údolím.

Také údolí Mumlavy, Ryzího potoka a Milnice je samostatným prostorem.- pokračováním systému hlavního hřebene v nižších nadmořských výškách.

Údolí vodních toků jsou jednou ze základních složek krajiny, podílejících se na krajinném rázu.

Důležitým faktorem ovlivňujícím ráz krajiny je také čistota vody ovlivňovaná činností člověka.

Vegetační pokryv

Vegetační uspořádání přirozených ekosystémů je dáno souhrou mnoha přírodních Vegetační stupňovitost je dána především nadmořskou výškou. V Krkonoších se vyvinuli čtyři vegetační stupně:

stupeň submontánní - podhorský

stupeň montánní - horský

stupeň subalpínský

stupeň alpínský

Podhorský stupeň převládá v nadmořské výšce 400 - 800 metrů a přirozené jsou tu listnaté a smíšené lesy s převahou buku, klenu a jedle. Téměř veškerá plocha těchto lesů byla v minulosti vytěžena a nahrazena smrkovými monokulturami, ale většinou zemědělskou půdou (dnes již jen se zbytky extenzivních květnatých luk), typickým drobným členěním pozemků mezemi porostlých dřevinami a rozptýlenou zástavbou roubenic i většími sídly. Zbytky listnatých lesů se zachovaly v údolních polohách krkonošských řek.

Ve stupni horském, v nadmořské výšce 800 - 1200 metrů byly původně smíšené a smrkové horské lesy. Převažoval smrk s příměsí buku a jeřábu. V minulosti téměř vytěžené a obnovené smrkové monokultury nevhodné provenience jsou dnes narušené exhalacemi. Zvláště v nejvyšších polohách je mnoho exhalačních holin, kde je s velkou péčí obnovován les původního složení. Část ploch byla přeměněna na horské květnaté louky s rozptýlenou zástavbou typických roubených a poloroubených objektů.

Stupeň subalpínský zahrnuje oblast nad horní hranicí lesa. Vegetační pokryv tvoří porosty kleče, smilkové louky a vrcholová rašeliniště připomínající severskou tajgu a doby ledové.

Stupeň alpínský se vyskytuje jen na nejvyšších, vzájemně izolovaných vrcholcích Krkonoš - v západní části Vysoké Kolo a Kotel. Vegetaci dřevin zde zastupují keříčky borůvek, brusinek, vložyně, vřesu a šichy oboupohlavné.

Výrazným fenoménem krkonošské květeny jsou ledovcové kary a místa sněhových lavin, zvané krkonošské zahrádky s mechanismem anemo-orografických systémů. Jsou to místa s mimořádně bohatou skladbou stovek druhů cévnatých rostlin se vzácnými endemickými druhy.

Druhové složení přírodních ekosystémů subalpínského a alpínského se výrazně odlišuje od všech ostatních evropských středohor. Došlo zde v dobách ledových k propojení ekosystémů alpských a arktických a drsné klima na hřebenech Krkonoš odpovídající severským subpolárním oblastem udržuje mrazové jevy z období zalednění a dovoluje přežít i zástupcům severských a alpských organismů. Krkonošská tundra se nachází na 16 km², tj. na 4% rozlohy národního parku, ale patří k jeho nejcennějším atraktivitám.

Pocit pohody - pohodový faktor

Ráz krajiny určuje také pocit pohody způsobovaný nejen viditelnými složkami prostředí, ale i kvalitou energetického potenciálu území.

Vysoký energetický potenciál si uchovávala především obtížně přístupná místa na vrcholcích hor, v nepřístupných lesních porostech, ale i v rodových sídlech a společných kultovních místech - posvátné háje. Zde zůstala vysoká energie místa uchována až do dnešní doby, zatímco se na ostatním území energetický potenciál stále snižoval. Některých posvátných míst později využilo i křesťanství při

umístování poutních míst, kostelů, kaplí a křížků, využívala je i šlechta při stavbě svých sídel, zámeckých parků, využívala se při vyhledávání míst vhodných pro stavbu měst ve starověku (Etruskové), ale i ve středověku, při zakládání měst a vesnic a i později v urbanizmu všech dob. A protože zvýšená energetická výměna mezi Zemí a Vesmírem funguje v místech, kde se uchovává přirozená společenstva rostlin a živočichů, je důležitá ochrana těchto původních zbytků krajiny. Zvýšený energetický potenciál krajiny se projevuje i tím, že nás přitahují místa příjemná a krásná.

V krajině lze nalézt určité geomantické systémy (viz. Pogačnik, Kozák) - centra vyzařující energii a linie intenzivní energetické výměny (ley lines), ovlivňující pozitivní vývoj nemateriálních dimenzí krajiny a to na lokální až planetární úrovni. Jsou vázány na geologické podloží a morfologii terénu, ale i na vědomý vztah lidí vůči nim.

Dle současného stavu poznání tohoto fenoménu patří Krkonoše k významnému zdroji energií nejen na střeoevropské úrovni.

Energetický potenciál krajiny snižují naopak technická díla budovaná z umrtveného materiálu - beton, asfalt, plasty a veškeré znečištění vody, země, vzduchu a potravin chemickými látkami, energetický smog vysilačů apod..

Příklady center zvýšené energie krajiny - Kotel, Zlaté návrší + celé území hřbetů

- duchovní centrum - pramen Labe
- přirozená ochrana energetických center - Lysá hora

OCHRANA PŘÍRODY A KRAJINY

Krkonošský národní park - vyhlášen v roce 1963, podruhé v roce 1991 nařízením vlády ČR č. 165/1991 Sb.

Posláním je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití k ekologicky únosné turistice a rekreaci nezhoršující životní prostředí.

Dle zák 114/1992 Sb. Jsou vymezeny ochranné zóny :

- 1. zóna** 4400 ha - alpský a subalpský vegetační stupeň
cíl - ochrana a podpora samovolného vývoje přirozených společenstev
louky omezení zásahů jen proti degradaci - šťovík...
údržba stávajících objektů a cestní síť
ÚSES - v úrovni regionální a nadregionální - převážně funkční
- 2. zóna** 4000 ha - rozhodující část horských smrčín navazující na horní hranici lesa
část uměle založena
silné poškození průmyslovými exhalacemi
cíl - ochrana zbytků a obnova poškozených a geneticky nevhodných porostů
louky - obnova květnatých luk - sečení, pastva, organické hnojení
údržba stávajících objektů a cestní síť
ÚSES - reg.- a nadregionální charakter - imisní narušení lesů + louky
- 3. zóna** 27 900 ha - lesní porosty -
cíl - zpomalit imisní škody, postupná obnova druhové skladby

	forma hospodaření - ochranné lesy - vytvořit předpoklady pro skupinovitě výběrný les
	lesy zvláštního určení - obnova autochtonním materiálem, - vyloučit introdukované dřeviny
	mimolesní zeleň - respektovat a stabilizovat stávající - nedovolit zarůstání nesklízených luk a pastvin - zvažovat požadavky na zalesnění a obnovu mezí - viz ÚPD
obcí	- nevysazovat, ale redukovat introdukované dřeviny
	louky - obnova květnatých luk - sečení, pastva, organické hnojení - povrchové odvodňovací stružky - chov skotu na produkci mléka a mléčných výrobků a přímý prodej konzumentům - vhodný počet ks/ha, sklon svahů - chov skotu masných plemen a chov ovcí - je nutno respektovat
specifické	podmínky při ochraně krajiny (ohrady, stáje), vodních zdrojů, přírody - květnaté louky, mokré louky, rozptýlená zeleň, eroze - ÚSES - plocha hodnotná jako celek
	4. ochranné pásmo 18 400 ha - podobně jako ve 3. zóně - zemědělství - ekologické hospodaření - viz farma Poniklá - nerozšiřovat plochy orné půdy, zvyšovat podíl statkových hnojiv (nevyužitelnou trávu kompostovat) - věnovat pozornost hnojištím, močůvkovým jímkám silážním žlabům - do vodotečí
úniky	- ozelenění zemědělských areálů - péče o plochy zaplevelené nitrofilní a ruderalní vegetací - ÚSES - zpracovává se na lokální úrovni
	Maloplošná CHÚ - PP Anenské údolí, PP Herlíkovické štoly, PP Labská soutěska PP Lom Strážné, PP Slunečná stráž

2.2. KULTURNĚ – HISTORICKÝ VÝVOJ KRAJINY

a) Vývoj osídlení

- 0 – 1 000 n.l. V prvním tisíciletí našeho letopočtu byla oblast Krkonoš pokryta hlubokými pralesy.
11. stol. n.l. Pravděpodobně již v 11.stol. územím Krkonoš procházela stará zemská stezka „ Česká cesta“ – (Vysoké nad J., Jablonec n. J., Rokytnice, Dvoračky a dále pokračovala na slezskou stranu hor, do obce Szklarska Poreba.
13. – 14. stol. **v období 1250 – 1350 (1400) se uskutečnila 1. vlna zemědělské kolonizace.** První kolonizační vlna dosáhla do konce 14.stol. přibližně linie Jizera – Jizerka na západě a spojnice Vrchlabí, Lánov, Mladé Buky, Trutnov a Žaclěř na východě. K zajištění, obraně a správě kolonizovaného území jsou v území budovány strážní hrady a tvrze. (Torzo hradu Štěpanice založeného koncem 13.stol. jako rodové sídlo Valdštejnů a hrad Nístějka z 1. pol. 14.stol.)
Sídlní enklávy vznikají nejdříve okolo zemských stezek. Hlavním typem osídlení období kolonizace se stala lesní lánová ves, v níž byl každé usedlosti vyměřen souvislý

pozemek velikosti jednoho lánu (asi 25 ha). **Základní členění (struktura) krajiny** – zástavba rozmístěna podél toku a cesty a navazující plužina, prostorově členěná postupně vznikajícími kamennými snosy - **zůstalo významnou měrou v západní části Krkonoš zachováno a vytváří charakteristický obraz horské a podhorské krajiny.**

16. stol. Středověké hornické a hutní podnikání vyvrcholilo v 16.stol. Ve 2. polovině 16.stol. přicházejí zejména do středních a východních Krkonoš v souvislosti s těžbou a plavením dřeva pro potřeby hutnictví a hornictví noví osídlenci z Korutan, Tyrol a Štýrska, kteří přinesli do Krkonoš i svůj způsob života a hospodaření. Skot pásli nejen na loukách, ale i v lese či nad jeho horní hranicí, domy zakládají i mimo údolní osady. Po skončení hornické konjunktury se trvale usídlili na odlesněných úbočích a také na mytínách často v těsné blízkosti horní hranice lesa.

Větší význam než hornictví mělo pro osídlení a hospodářské využití Krkonoš sklářství. Sklářství stejně jako hornictví bylo součástí osídlovacího pohybu, který ve 2. polovině 14.století překročil linii Jizery a Jizerky. První sklářské huti jsou doloženy přibližně z 2. poloviny 15. století (Sklenařice). Odtud skláři postupovali směrem k horám. Sklářské huti jsou doloženy na území západních Krkonoš mimo Sklenařice a Rejdice, v Dolní Rokytnici, Rokytnu, ve Vítkovicích, Rýžovišti. Na území západních Krkonoš přetrvávala sklářská výroba do současnosti v Harrachově – Novém Světě a ve Szklarske Porebe v sousedním Slezsku.

17.stol. Další výrazný přísun obyvatel do Krkonoš byl zaznamenán v 17. století v souvislosti s třicetiletou válkou, kdy se obyvatelé ukrývali do hor. Vznikají nové sídelní enklávy, nová stavení se objevují i na krkonošských hřebenech. V oblasti horní hranice lesa a nad ní se začalo sklízet seno, následovala pastva. Rozsáhlý chov dobytka a koz, sklizení sena a charakteristický způsob života položil v Krkonoších základ pro typické budní hospodářství.

Od poloviny 17. století se budní hospodářství stalo součástí vrchnostenského podnikání. Majitelé panství - Morzinové, Harantové a Harrachové zakládali boudy pro panský dobytek, které provozovali ve vlastní režii nebo je pronajímali budařům, podle nichž dostávaly boudy jméno. Za nejstarší boudu je považována Luční bouda ve východní části Krkonoš, pravděpodobně založená již roku 1623.

18. – 19. stol. Od konce 18. stol. začíná uplatňovat svůj vliv turistika. Původní sezónní boudy, sloužící budnímu hospodářství, byly přestavovány pro celoroční potřeby turistiky. Od druhé čtvrtiny 19.stol. vznikaly nové boudy už jen pro turisty. Od poloviny 19.století došlo k přeměně a rozvoji původně dřevařských a zemědělsko – průmyslových osad – Špindlerova Mlýna, Pece pod Sněžkou a Harrachova v horská střediska. Byly vybudovány nové komunikace, které doplnily síť starých stezek, postaveny první lanovky.

2. pol. 20.stol. Po skončení 2. světové války byla nuceným vysídlením německých obyvatel narušena kontinuita osídlení a charakteristického způsobu života a hospodaření.

Výrazné množství cenných objektů lidové architektury je v oblasti Krkonoš zachráněno díky chalupářskému nadšení jednotlivých vlastníků.

Historická jádra měst v období komunismu chátrají a nejsou využívána způsobem, který odpovídá jejich významu (Vrchlábí, Jilemnice, Vysoké nad Jizerou).

Dochází k výraznému a rychlému rozvoji turistického ruchu. V horských střediscích jsou stavěny velké rekreační objekty, zvyšovány kapacity lanovek a vleků, budovány nové lanovky, sjezdové trati a běžecké areály.

Zejména v posledním desetiletí 20. stol. je vyvíjen velký tlak na novou zástavbu, na zcela neúměrné rozšiřování zastavitelných ploch na úkor cenné volné krajiny. Volné plochy jsou zastavovány v cenném území nevhodným typem apartmánových bytových domů, které jsou mimo víkendy a hlavní sezónu prázdné, umrtvují dané lokality (př. v západní části Krkonoš - centrum v Horní Rokytnici, Harrachov).

Za zcela zásadní porušení zásad ochrany přírody a krajiny je nutno považovat plošnou přestavbu Horních Míseček. Nové kapacitní horské středisko se středněpodlažními bytovými objekty a rozsáhlými podzemními garážemi je realizováno v těsné blízkosti jádrového – nejcennějšího území Krkonoš, mimo stávající zastavěné plochy (stávající Horní i Dolní Mísečky jsou svým charakterem luční enklávou v lesním komplexu s volně rozmístěnou zástavbou). Celý komplex je zakládán v pramenných oblastech Jizerky. Naprosto nevhodné je povolení vjezdu tak výrazného množství aut do prostoru lesních komplexů, do blízkosti jádrového území. Zároveň je frekventovanou komunikací výrazně poškozeno údolí Jizerky a sídla a objekty rozmístěné podél toku řeky (Dolní Štěpnice a řada hodnotných objektů a menších penzionů dále po toku). Nová zástavba je nevhodná i z hlediska výše zmíněných typů apartmánových bytových domů i z hlediska vzhledu a uspořádání objektů.

Dalším, velmi nevhodným způsobem nové zástavby je hustá, „kobercová“ zástavba rodinných či rekreačních objektů, která nereaguje na původní strukturu osídlení a členění krajiny a která výraznou měrou rozšiřuje zastavěné území sídla, pohlcuje cenný harmonický typ volné krajiny.

Naopak kladným jevem je postupná obnova a revitalizace historických jader měst.

Velmi závažným negativním faktorem ovlivňujícím přírodní prostředí hor je velmi vysoká návštěvnost Krkonoš, intenzivní cestovní ruch. Výrazně vzrostla ubytovací kapacita a celková návštěvnost celé oblasti. Původně drobné horské chalupy byly neúměrnými přestavbami změněny na kapacitní rekreační objekty.

b) Vývoj hospodářského využívání krajiny

- 0 – 1 000 n.l. V prvním tisíciletí našeho letopočtu byla oblast Krkonoš pokryta hlubokými pralesy, převážně tvořenými smíšenými porosty smrku, jedle a buku. V nejvyšších partiích hor, nad horní hranicí lesa přecházel les v porosty kosodřeviny. Na lavinových drahách, suťových polích a nejvyšších vrcholech vyrůstala bylinná vegetace.
13. – 14. stol. Krkonoše byly kolonizovány. Kolonisté postupně proměňují rozsáhlé lesy v louky, pole a pastviny.
16. stol. S rozvojem hornictví dochází k největšímu rozsahu těžby dřeva, a tím k výraznému narušení lesních porostů až k jejich devastaci. Těžilo se holosečně a tím bylo zamezeno zmlazení stínomilných dřevin, hlavně jedle, ale i buku. Na přelomu 16. a 17. stol. byla zničena většina lesního porostu (hlavně ve východních Krkonoších). Počátkem 17.stol. byla těžba přesunuta do Orlických hor.

Sklářství a středověké horní podnikání se svou obrovskou spotřebou dřeva natrvalo zmenšilo původní rozlohu krkonošských lesů a zasáhlo do jejich přirozené skladby. Na většině území se původní smíšené porosty přeměnily ve smrkové monokultury, které velmi snadno podléhají větrným a sněhovým kalamitám.

- 17.stol. Začíná se formovat tzv. budní hospodářství, které nová vrchnost vnímá jako ekonomické zhodnocení horské půdy. První boudy v klečovém stupni byly založeny již v první polovině 17.stol. Porosty kosodřeviny musely ustoupit loukám a pastvinám. Enklávy okolo hřebenových bud výrazně snížily horní hranici lesa místy až na 1 000 m n. m.
Největšího rozmachu dosáhlo budní hospodářství v 18. století a v polovině 19. století v západních Krkonoších na jilemnickém panství. Postupně však majitelé panství po rozpoznání škodlivých důsledků chovu dobytka v oblasti lesů a kosodřeviny omezovali.
18. – 19. stol. Stav lesa na počátku 18.stol. byl velmi neutěšený. Škody způsobené těžbou zejména pro kutnohorské doly byly zvýšeny pastvou. Kvalitní porosty byly vykáceny na dřevo, dřevěné uhlí a popel.
Ke konci 18. stol. bylo zavedeno na jilemnickém panství pasečné hospodaření, pokračují i zalesňovací práce. Začíná soustavná obnova lesů. Zpočátku bylo používáno místního sadebního materiálu, později bylo vše dováženo z Rakouska a Německa. Cizí osivo postupně téměř vytlačilo krkonošský ekotyp smrku. Do Krkonoš byly introdukovány další cizí elementy. Většina takto založených kultur již vymizela. V souvislosti s obnovou lesa je postupně rušeno budní hospodářství (kolem pol. 19. stol.).
1. pol. 20. stol. V roce 1904 hrabě Jan Harrach zřizuje první krkonošskou rezervaci na „Strmé stráni“. V téže roce byl vydán první výnos na ochranu krkonošské flóry. V roce 1932 byla zřízena další rezervace „Kotelské rokle“. V roce 1923 je podán návrh na ochranu území Krkonoš. K vyhlášení národního parku dochází vzhledem k politické a ekonomické situaci až v roce 1963 vládním nařízením č. 41 Sb..

Před druhou světovou válkou byla krkonošská příroda výrazně postižena výstavbou hraničních opevnění. Byly vysekány pruhy lesa a kosodřeviny, vybudována síť příjezdových komunikací a zákopů. V průběhu 2.sv. války – v době okupace byla zvýšena těžba dřeva pro německý válečný průmysl. Důsledkem byla v poválečných letech rozsáhlá kůrovcová kalamita.
- Od 50. let 20. st. V důsledku intenzifikace zemědělského hospodaření je narušováno a ničeno drobnější členění zemědělské krajiny, kamenné snosy s porosty stromů. Některé neobhospodařované pastviny a louky začínají zarůstat.
V obnově lesních porostů převládá výsadba smrkových monokultur.

Stav krkonošské přírody je zejména koncem 20. stol. výrazně ovlivněn dvěma základními negativními faktory – jedná se o vliv velkoplošně působícího imisního zatížení a intenzivní cestovní ruch. Imise se začaly viditelně projevovat na konci 70.let 20. století. Na rychlém rozpadu lesních porostů měla vliv i nevhodná druhová, věková i prostorová skladba, celkově menší odolnost proti chorobám i škůdcům. Velkoplošné imisní a kalamitní těžby si vynutily používání těžké mechanizace, stavbu širokých svážnic, používání pesticidů na velkých plochách. Nejvíce jsou zasaženy hřebenové partie západní části pohoří, avšak významné anemo-orografické systémy umožňují pronikání plynných a prašných imisí i dále do centrální části pohoří, kde jsou postiženy i neexponované, závětrné partie ledovcových karů a horských údolí.

Po druhé světové válce se změnilo využívání luk. Využití těžké mechanizace si vynutilo scelování a odvodnění pozemků. Obnova drnu orbou, hnojení průmyslovými hnojivy, nepřiměřená pastva vedly k jejich postupné degradaci a k ústupu mnoha společenstev. Plochy luk nevhodné pro obdělání pomocí mechanizace trpí naopak nedostatkem péče. Zanedbání povrchového odvodnění a ponechání ladem vedlo k jejich postupné degradaci, spojené s ústupem cenných rostlinných společenstev a postupným zarůstáním náletem dřevin.

Zachovalo se jen malé procento luk s původními společenstvy.

Od devadesátých let dochází k výraznému snížení přísunu živin do půdy a značně se zvyšuje plocha pastevních areálů.

K znovuvyhlášení Krkonošského národního parku na základě odlišných přístupů ochrany přírody došlo vládním nařízením č. 165 v roce 1991.

V roce 1992 byly Krkonoše po obou stranách hranice vyhlášeny biosférickou rezervací UNESCO.

2.3. CHARAKTERISTIKA OSÍDLENÍ

Sídlní struktura:

Hlavním typem osídlení období 1.kolonizace se stala lesní lánová ves. Je pro ni charakteristická plužina s dlouhými lánovými záhumenicemi. Jednotlivé usedlosti jsou situovány podél cesty a potoků, při okraji potočních úvalů. Vesnice tohoto typu nemají typickou návěs – objekty vymezují dlouhý prostor podél potoka.

Prostor mezi usedlostmi kolem potoka a cesty byl obecním pozemkem a dlouho zůstával prázdný, později zde vznikají obecní stavby, případně domky chalupníků a domkářů.

Kromě typických sídel v údolích jsou zastoupena i sídla, jejichž půdorys se přizpůsobuje členitosti terénu a možnosti obdělávání půdy – např. paprscitě uspořádaná plužina, sídla, která nemají pravidelný liniový charakter, vytvářejí nepravidelná seskupení.

Základem pro některá pozdější sídla, případně horská střediska byly v zalesněném a hůře přístupném území původní osady u sklářských hutí a osady dřevařů.

Dalším typem osídlení je rozptýlená zástavba, která se objevuje při druhé, intenzivnější vlně osídlování Krkonoš. Objekty byly situovány již i mimo stávající sídla v údolích. Zástavba je rozptýlená na horských úbočích, kolem každé usedlosti byly horské louky a pastviny. Charakter rozptýleného osídlení (soliterních objektů) zůstal ve vyšších polohách hor stále zachován a spolupodílí se na charakteristickém rázu Krkonoš.

Mimo území KRNP, avšak v pohledových vazbách k národnímu parku, jsou zastoupena sídla v náhorní, dominantní poloze – především historické město Vysoké nad Jizerou, obec Sklenařice.

Pro zástavbu jsou charakteristické především dřevěné, roubené a poloroubené stavby. Jejich výrazné množství, zachovalost a architektonická hodnota patří k jedinečnému bohatství Krkonoš.

K charakteristickým znakům sídel patří také vzrostlé soliterní stromy.

U staveb bývají ohrazeny nízkým plaňkovým plotem jen nejnútnejší plochy, většinou malé předzahrádky či menší ovocné sady. Někdy jsou větší plochy vymezeny jednoduchým oplocením – břevny se sloupky.

Charakteristické znaky staveb:

Základním stavebním typem je přízemní roubený či poloroubený dům, který pod jednou střechou skrýval část obytnou i hospodářskou. Dřevěná byla především obytná část, chlévy byly postupně nahrazovány zdívkami z lomového kamene. Domy byly přizpůsobovány terénu vysokými kamennými podezdívkami z lomové žuly, často tak, že se ze strany výše přilehlého terénu mohlo po jednoduchém dřevěném můstku vstoupit na seník. Vstup na půdu byl řešen v podélné (okapové) straně vikýřem, případně ve štítě dveřmi v lomenici.

Převažuje přízemní roubený dům s vnitřní dispozicí trojdílného komorového typu (síň, světnice, komora) nebo chlívniho (síň, světnice, chlív). Vstupní prostor tvořila síň, která oddělovala světnici orientovanou k průčelí od chlěva a komory.

Usedlosti, které byly specializovány na chov dobytka, měly prostorné chlévy. Chlévy byly původně dřevěné, roubené, od konce 18.stol. zděné.

Vedle typu komorového a chlívniho se nachází v krkonošském a jizerském podhůří typ kombinovaný (Jilemnicko, Vysocko).

Typické pro podkrkonoší i oblast Krkonoš jsou domy s předsazenou členěnou lomenicí. Bohatší štíty se nacházejí v oblasti lomnické, jilemnické a novopacké. Jsou rozčleněny římsami do předstupujících horizontálních polí, která jsou dělena do dalších políček zdobených vrubořezem. U lomenic na Vysocku bývá střední část s malými okenními otvory předělena vlysem z dřevěných balustrů – kuzelek (lidový název – „kočičí procházka“).

Lomenice podkrkonošského okrsku jsou jednoduché, zpočátku či v horské oblasti dělené na dvě části. Dvoudílné lomenice byly bedněny svisle kladenými prkny, u některých objektů v horní části klasovitě do středního švu. Zdobené bývají obloučkovými lištami. Vývoj pokračoval až k lomenicím členěným do 4 – 5 vodorovných pásem. Jsou typické pro 18. a 19. stol.

Lomenice vyběhá na vrcholu v ostrý úhel, ukončena je krátkou strmou valbou, zvanou kabřinec, německý štít byl na vrcholu ostrý.

Domy vynikají barevnými nátěry stěn s odlišnými spárami a okenními rámy a bohatou řezbou okenních rámu („obláčky“).

Průčelní stěna horské boudy byla široká, měla tři až pět okenních os. Při malé výšce stropu a pečlivém umístění v terénu působí stavby jako by byly vrstlé do okolního terénu a hlavní pozornost na sebe poutá sedlová střecha. Výtvarné sepětí těchto hmotově jednoduchých, nezdobených chalup s okolím je dokonalé.

Pro stavby je charakteristická kombinace dřeva s lomovým kamenem. Zásadně byl používán materiál, který se vyskytoval v okolí – lomová žula, smrkové či jedlové trámy, jako střešní krytina vesměs štípaný šindel. Šindel krkonošských bud byl jednoduchý, pravouhlého obdélného tvaru, někdy dole přiznutý do špičky. Šindel chránící proti povětrnosti se objevuje i na stěnách pozdějších verand a přístěnků. V poslední čtvrtině 19. století jsou jako krytina používány lepenkové pásy, eternit a plech. V současnosti převažuje na stavbách lehká šedá eternitová krytina, která se ve svém vzhledu nejvíce blíží původní šindelové krytině.

3. ČLENĚNÍ ŘEŠENÉHO ÚZEMÍ NA KRAJINNÉ CELKY A PROSTORY, JEJICH CHARAKTERISTIKA

Na základě prostorové struktury a srovnání základních krajinných složek a jejich vzájemného působení - **terénu, vody, vegetace a typu osídlení a způsobu hospodaření v krajině**, bylo řešené území rozčleněno na následující krajinné celky, krajinné prostory a místa krajinného rázu.

A/ KRAJINNÉ CELKY (KC) :

Krajinný celek Jizera	I.
Krajinný celek Jizerka	II.
Krajinný celek Jilemnicko	III.
Krajinný celek Labe	IV.

B/ ČLENĚNÍ CELKŮ NA KRAJINNÉ PROSTORY (KP) :

I.II.III. - 1 Jádrové území západní části Krkonoš – zvlášť vyčleněný krajinný prostor vzhledem k výjimečným hodnotám a způsobu ochrany

- I. Krajinný celek Jizera
 - I – 1 Krajinný prostor Harrachovsko - příchovický
 - I – 2 Krajinný prostor Rokytnicko - pasecký
 - I – 3 Krajinný prostor Jablonecko - vysocký
 - I – 4 Krajinný prostor Víchovsko - ponikelský

- II. Krajinný celek Jizerka
 - II – 1 Krajinný prostor Údolí Jizerky, rozsahem shodný s krajinným celkem, vyjmuta bylo pouze jádrové území

- III. Krajinný celek Jilemnicko
 - Do území řešeného v 1. části zasahuje pouze okrajově – Valteřice, Hrabačov

- IV. Krajinný celek Labe
 - Do území řešeného v 1. části zasahuje pouze okrajově územím západně od Vrchlabí – Kněžice.

C/ PODROBNĚJŠÍ ČLENĚNÍ KRAJINNÝCH PROSTORŮ NA MÍSTA KRAJINNÉHO RÁZU (MKR) :

- I. Krajinný celek Jizera
 - I – 1 Krajinný prostor Harrachovsko - příchovický
 - Místa krajinného rázu:
 - I – 1 – a Lesní komplexy
 - I – 1 – b Rýžoviště
 - I – 1 – c Harrachov – horské středisko

 - I – 2 Krajinný prostor Rokytnicko – pasecký
 - Místa krajinného rázu:
 - I – 2 – a Lesní komplexy, Havírna

- I – 2 – b Hoření Domky, Rokytno
- I – 2 – c Severní svahy Sachrova hřebene a Stráže, Horní Kout
- I – 2 – d Rokytnice nad Jizerou – centrální část
- I – 2 – e Letní a Zimní Strana, Dolní Rokytnice, Malá Rokytnice, Studenov, Vilémov, Zadní Blansko
- I – 2 – f Paseky, Makov

- I – 3 Krajinný prostor Jablonecko - vysocký
Místa krajinného rázu:
 - I – 3 – a Lesní komplexy
 - I – 3 – b Krajina tří údolí
 - I – 3 – c Jablonec nad Jizerou
 - I – 3 – d Sklenařice a nově navržená část

- I – 4 Krajinný prostor Víchovsko - ponikelský
Místa krajinného rázu:
 - I – 4 – a Poniklá – centrální část
 - I – 4 – b Víchovsko – jestřábsko

II. Krajinný celek Jizerka

- II – 1 Krajinný prostor Údolí Jizerky
Místa krajinného rázu:
 - II – 1 – a Lesní komplexy
 - II – 1 – b Horní a Dolní Mísečky
 - II – 1 – c Údolí Jizerky – Vítkovice, Benecko
 - II – 1 – d Vítkovice, Benecko – centrum

3.1. CHARAKTERISTIKY KRAJINNÝCH CELKŮ.

I. KRAJINNÝ CELEK JIZERA

Krajina s výraznou modelací terénu, zahrnující povodí horního toku Jizery. Krajinnou osou celku je výrazně hluboké údolí řeky Jizery, místy charakteru kaňonu. Koryto řeky má převážně přirozený charakter, jen v místech zástavby je lokálně zpevněno.

Svébytnou částí celku je údolí Mumlavy, které zahrnuje západní část jádrového území Krkonoš a navazující lesní krajinu s výrazně modelovaným terénem. Uprostřed komplexů převážně smrkových lesů je horské středisko Harrachov – výrazně urbanizované území celku. Na město navazuje sportovní, lyžařský areál.

Střední část krajinného celku je pohledově provázána s horskými krkonošskými hřbety. Je složena z jednotlivých dílčích prostorů bočních údolí, výrazně modelována, tvořena především pastvinami a loukami s drobným členěním i většími plochami lesů. V lesích převažují smrkové monokultury a v mozaice luk a pastvin se vyskytují zbytky květnatých luk. Charakteristický je rozptýlený způsob zástavby, který v nejnižších položených částech údolí přechází v kompaktnější zástavbu až městské struktury – Rokytnice nad Jizerou a Jablonec nad Jizerou.

Jižní část má charakter podhůří s většími plochami polí a kompaktnější strukturou sídel. Není zde přímá pohledová vazba k hlavním krkonošským hřebenům.

II. KRAJINNÝ CELEK JIZERKA

Výrazně hluboké údolí řeky Jizerky a Cedronu, jasně prostorově vymezeno paralelními hřbety. Údolí je orientováno kolmo k hlavním krkonošským hřbetům a je na ně jedinečným způsobem pohledově vázáno. Impozantní závěr údolí tvoří dominanta Kotle a Zlatého návrší. Z jihu je údolí uzavřeno subdominantou vrchu Homolka nad soutokem Cedronu a Jizerky a v posledním prostorovém plánu pak hřbetem Chmelnice – Zuzánek, kterým Jizer vstupuje již do podhůří Krkonoš. Žalský hřbet, který představuje typ horské krajiny, zasahuje téměř k jižnímu okraji celku a výrazně prostorově uzavírá údolí z východní strany.

Severní část tvoří velké komplexy lesů, zbylá část údolí postupně přechází od drobně členité krajinné struktury pastvin s extenzivní zástavbou až k pravidelnějšímu uspořádání sídel venkovského charakteru. Rekreace je soustředěna v centrální části Benecka a Vítkovic.

K jedinečným znakům celku patří vzájemné spolupůsobení a prolínání všech zmíněných prvků a složek vytvářejících celkový jednotící ráz údolí. Z tohoto důvodu je třeba vždy posuzovat jednotlivé zásahy z hlediska celého údolí.

III. KRAJINNÝ CELEK JILEMNICKO

Území při jižním okraji KRNAPu. Zahrnuje výrobní a skladové areály v Hrabačově, centrální část zástavby Valteřic a území podél frekventované komunikace Vrchlabí - Jilemnice. Jedná se o území okrajové, bez výrazných krajinářských hodnot., avšak představující významné rozhraní mezi mimořádně kvalitním územím národního parku a podhorskou krajinou. Jedná se o území, které by nemělo být souvisle zastavěno. Prioritou je zachovat vzájemnou oddělenost jednotlivých sídel.

IV. KRAJINNÝ CELEK LABE

Zasahuje do území, které je řešeno v 1. části jen okrajově dílčím prostorem Kněžic, který patří ke krajinnému prostoru Vrchlabí. Typ podhorské zemědělské krajiny se zachovalou cestní strukturou, systémem mezí a drobnější zástavbou venkovského charakteru. Pohledově se tato část velmi výrazně váže k městu Vrchlabí.

Tato část bude podrobně řešena v 2. etapě studie.

3.2. CHARAKTERISTIKY KRAJINNÝCH PROSTORŮ:

KRAJINNÝ PROSTOR JÁDROVÉ ÚZEMÍ – ZÁPADNÍ ČÁST KRKONOŠ

KP I,II,IV - 1

Identifikace charakteru území		Význam	Projev
1/ Přírodní charakteristiky:	Modelace terénu: torzo vyzdvížených zarovnaných povrchů	I.	+
	Mrazové půdní formy (polygonální půdy přecházející v půdy brázděné)	I.	+
	Široká ledovcová údolí, ledovcové kary	I.	+
	Vystupující žulové skalní útvary	I.	+
	Vodní toky: pramenná oblast Labe, Mumlavy, Jizerky	I.	+
	Vegetace: krkonošská tundra – primární bezlesí	I.	+
	pásma horských smrčín v horní hranici lesa	I.	+
	společenstva lavinových drah	I.	+
2/ Kulturní a historické charakteristiky:	Objekty: charakteristické horské boudy, turisticky využívané	II.	+
	turistické chodníky, v současnosti postupně obnovované	III.	+ -

Prostorové vztahy:

Hlavní krkonošské hřbety s paralelním uspořádáním – nejvýraznější dominanta Krkonoš, závěr údolí Jizery a Mumlavy. Vrcholové partie – planiny s dalekými výhledy.

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

- imisemi postižené lesní porosty a porosty kosodřeviny
- objekt observatoře na vrchu Szrenica
- do šířky vyšlapané turistické cesty, devastované území v okolí pramene Labe

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Území s mimořádnými přírodními a estetickými hodnotami, jedinečný charakter

I. KRAJINNÝ CELEK JIZERA**KRAJINNÝ PROSTOR HARRACHOVSKO – PŘÍCHOVICKÝ****KP I – 1****Identifikace charakteru území z hlediska krajinného rázu**

1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev
	Modelace terénu:	krkonošské hřbety, široké údolí Mumlavy	I. +
		skalnatý kaňon Jizery	I. +
		skalní útvary	I. +
	Vodní toky:	horský tok Mumlavy s bočními přítoky a tok Jizery	I. +
	Vegetace:	komplex lesů se zbytky přírodě blízkých porostů	I. +
		Drobné luční enklávy	II. +
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	kompaktní zástavba horského střediska	I. - +
		Novosvětská sklárna	II. +
	Objekty:	rozptýlená zástavba – Rýžoviště, Mýtiny	II. + -
		hodnotné tradiční objekty (Rýžoviště)	II. +
		středněpodlažní zástavba městského charakteru	II. - +
		lanovka, skokanské věže a sjezdové trati	II. -
	rozhledna Hvězda	III. +	

Prostorové vztahy:

Krajinný prostor je vymezen jednoduchými horizontálními liniemi krkonošských hřbetů, směrem západním pak několika horizonty ve více prostorových plánech. Prostor má uzavřený charakter, z hlediska dálkových pohledů je otevřen západním směrem k Jizerským horám.

Z hlediska prostorových vztahů se uplatňuje kontrast mezi výrazně odlišnými složkami krajiny – kompaktními lesními porosty a výrazně zastavěnou centrální částí horského střediska a širokými odlesněnými pásy sjezdových tratí.

Z hlavních krkonošských hřbetů této části jsou výhledy do údolí Mumlavy a kotliny Harrachova (Čertova hora) a dále západním směrem k Jizerským horám (Bukovec).

Ve východní části prostor navazuje na západní část jádrového území Krkonoš.

Narušení území z hlediska krajinného rázu:

- smrkové monokultury
- porosty postižené imisemi
- nejednotný, roztržitý vzhled horského střediska
- velké odlesněné plochy sjezdovek a nečleněné průseky lesem
- většina cest s živčným povrchem – např. podél Mumlavy, v okolí Harrachova, Janova cesta

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Typ horské krajiny s kompaktními lesními porosty a s výraznou modelací terénu. Prostor bezprostředně navazuje na hlavní krkonošské hřbety - jádrové území národního parku. Typ krajiny přírodě blízké.

V současnosti převažuje v lesních porostech smrková monokultura namísto bučin a jedlobočin, částečně jsou porosty postiženy imisemi.

V centrální části, v kotlině, vzniklo v místě sklářské huti postupně horské středisko. Výrazně zastavěné území s většími hmotami objektů a navazujícím prostorem sjezdových tratí. V rámci lesních porostů jsou enklávy s volněji uspořádanou až rozptýlenou zástavbou (Rýžoviště, Mýtiny).

KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO - PASECKÝ**KP I – 2**

Identifikace charakteru území		Význam	Projev
1/ Přírodní charakteristiky:	Modelace terénu:	široká kotlina orientovaná kolmo k ose toku Jizery	I. +
		Výrazné hřebeny vymezující prostor kotliny	I. +
		Modelace terénu horskými toky – Huťský, Černý Potok	I. +
	Vodní toky:	Huťský a Pasecký potok s přítoky, Havírenský potok	II. +
	Vegetace:	lesy se zbytky přírodě blízkých porostů v horních Partíích svahů	I. +
	porosty mezi a podél cest, solitéry a skupiny stromů mimo les (př. severně od Horní Rokytnice, Hoření Domky, lokalita V Rybníčkách, cesta ke Studené louky v návaznosti na zástavbu, členěné pravidelnou strukturou mezí	I. +	
2/ Kulturní a historické charakteristiky:	Osídlení:	kompaktní zástavba centra města Rokytnice n. J. s navazující volnější strukturou zástavby na okrajích	I. - +
		rozptýlená zástavba horského typu – Hoření domky, Zákoutí, Hrušov, Studenov, Paseky a Tavírna	I. +
		historická stezka "Česká cesta" – Vysoké nad J., Jablonec n.J., Dolní Rokytnice, Zimní Strana, kostel, Dvoračky	I. +
		cestní síť, cesty s drobnými sakrálními prvky a doprovodnými porosty př. Zimní a Letní Strana;	I. +
		z Horní Rokytnice do Studené (klenová alej), cesta s kapličkou; cesta Sklenařice, Makov, Havírna, Na Mýtě; cesta Havírna, Javorník, Sklenařice - hřebenová s výhledy	I. +
	Uspořádání mezí, zachování členění plužiny	I. +	
	cestní síť, cesty s drobnými sakrálními prvky a doprovodnými porosty př. Zimní a Letní Strana;	I. +	
	z Horní Rokytnice do Studené (klenová alej), cesta s kapličkou; cesta Sklenařice, Makov, Havírna, Na Mýtě; cesta Havírna, Javorník, Sklenařice - Hřebenová s výhledy	I. +	
Objekty:	hodnotná tradiční zástavba – roubené, poloroubené objekty v Rokytnu, částečně v Horní Rokytnici, v lokalitě Zimní Strana, Paseky, Paseky – Makov, Tavírna	I. +	
	Kostel v Rokytnici a v Pasekách	I. +	

	cestní síť, cesty s drobnými sakrálními prvky a doprovodnými porosty př. Zimní a Letní Strana; z Horní Rokytnice do Studené (klenová alej), cesta s kapličkou; cesta Sklenařice, Makov, Havírna, Na Mýtě; cesta Havírna, Javorník, Sklenařice - Hřebenová s výhledy	I.	+
	sjezdové trati a lanovky	II.	-
Nehmotné:	tradice učitelů v Pasekách nad Jizerou, stará škola v Makově	II.	+
	rody houslařů	II.	+

Prostorové vztahy:

Krajinný prostor je vymezen jednoduchými horizontálními liniemi výběžku hlavního krkonošského hřebene, výraznou horizontální linií Vlčího hřebene, horizontem Sachrova hřebene, na západě pak linií Bílá skála, Javorník, Tomášovy a Petruškovy vrchy. širokou kotlinu se zástavbou Rokytnice je výhled především z Lysé hory. K velmi pěkným patří výhledy z vyvýšené lokality V rybníčkách (severně od Rokytna). Velmi výrazně jsou pohledově propojeny protilehlé svahy Studené a protějšího Sachrova hřebene.

Z horní části svahu Javorníku a Mechovice se odkrývají pohledy na panorama západních Krkonoš.

Svahy Sachrova hřebene a protějších svahů Studené a Kostelního vrchu jsou členěny pravidelnými liniemi mezi.

Krajinářsky velmi působivé je zejména členění zemědělské krajiny severně od Horní Rokytnice společně se zachovalým systémem cestní sítě.

Cennost zachovaného historického členění krajiny spočívá i v zatím zachované přímé vazbě k drobné zástavbě Letní a Zimní strany, která tak vytváří přirozený přechod sídla do krajiny.

Ve východní části prostor navazuje na západní část jádrového území Krkonoš.

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

lanovka na Lysou horu, sjezdové trati, stanice lanové dráhy umístěná v prostoru drobného údolí

široké sjezdové trati na svahu Studené narušující historické členění zemědělské krajiny

„centrum“ v Horní Rokytnici – mrtvé město

neuspořádanost, celková neupravenost zástavby a parteru zejména v centrální části Rokytnice,

rušivě působí objekt Domova s pečovatelskou službou umístěný na pohledově exponovaném místě nad

městem, odkrytí hrany svahu před objektem – vykácení stromů

narušení historického členění krajiny v Pasekách nad J., rušivě působí velké objekty lanové dráhy v blízkosti

horní části lokality Makov

velké výrobní a skladové areály v blízkosti řeky Jizery

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Široká kotlina s výrazným členěním krajiny na urbanizovanou část a se zachovalou strukturou členění zemědělské krajiny.

Typ zemědělsky obhospodařované krajiny s návazností na přírodní, přírodě blízkou krajinu.

V severní a západní části ucelené lesní porosty, které navazují na lesní krajinu. Svahy údolí Rokytnského potoka jsou členěny pravidelnými liniemi mezi se stromy. Hodnotnější porosty a měkčeji vedené linie mezi jsou na jižně orientovaných svazích.

V nejnižším místě údolí je situována městská zástavba s jádrem v blízkosti kostela. Zástavba má smíšený charakter – rodinná zástavba, bytové panelové objekty, rekreační objekty, vybavenost; různou výškovou hladinou – přízemí až středněpodlažní zástavba.

V prostoru Pasek n. J. volněji rozmístěna zástavba, hustší zástavba je situována blíže k Jizeři, včetně výrobního areálu. K cenným místům patří Makov s památkově chráněnými roubenými objekty.

Identifikace charakteru území		Význam	Projev
1/ Přírodní charakteristiky:	Modelace terénu: výrazný Vlčí hřeben a navazující část s vrchem Kobyla	I.	+
	hluboká údolí horských potoků – Vejpálického, Vraniho a Františkovského potoka s bočními přítoky a břehovými porosty	I.	+
	modelace terénu v dílčím prostoru Bratrouchova	I.	+
	Vodní toky jednotlivé drobné vodní toky horského charakteru	I.	+
	Vegetace: meze s porosty v závěru údolí Františkovského potoka, v prostoru Bratrouchova	I.	+
	květnaté louky – př. Horní Dušnice	I.	+
	smrkové monokultury	I.	-
odstranění porostů mezi na jižních svazích Sachrova hřebene	II.	-	
zarůstající pastviny a louky ve Stromkovicích	II.	-	
Osídlení:	cestní síť, cesty s drobnými sakrálními prvky a doprovodnými porosty (Vysoké nad Jizerou, Bratrouchov, Hejlov, Dvoračky; v okolí Vysokého nad Jizerou, Sklenařic)	I.	+
	výrazně zachováno členění plůžiny, uspořádání mezí v severovýchodní části Františkova, mimo NP v okolí Tříče a Vysokého nad Jizerou	I.	+
	velké plochy pastvin, zem. areál – lokalita Končiny extenzivní, výrazně volný charakter zástavby	II. I.	- +
2/ Kulturní a historické:	Objekty: výrazné zastoupení cenných objektů s vysokou mírou autenticity (Františkov, Bratrouchov, Horní Dušnice, Stromkovice, mimo park Horní Tříč)	I.	+
	v blízkosti hranice hrad Nístějka (mimo NP)	I.	+
	historické městečko Vysoké nad Jizerou – v návrhu Přírodní park	I.	+
	Objekty: hodnotná tradiční zástavba – roubené, poloroubené objekty	I.	+
	Objemná hmota hotelu Na Stráži	II.	-

Prostorové vztahy:

Prostor tří menších údolí – údolí Františkovského potoka, Vejpálického a Vraniho potoka. Paralelní uspořádání hřbetů, které vymezují jednotlivá údolí se zalesněnými svahy. K nejvíce komorním, uzavřeným prostorům patří údolí Vejpálického potoka. Výrazněji členěno je údolí Vraniho potoka – prostor Bratrouchova. Více otevřeno je údolí Františkovského potoka s výhledy do dálky.

Hluboké meandrovité koryto řeky Jizery s navazujícími strmými zalesněnými svahy.

Protilehlé svahy Dříčských vrchů a Dykovy skály se zachovalým historickým členěním zemědělské krajiny.

Výraznou dominantou je silueta města Vysokého nad Jizerou s kostelem.

Přírodní dominantou je vrch Hejlov, Kobyla a Sachrův hřeben.

Prostor má výraznou pohledovou vazbu k architektonické dominantě – kostelu sv. Kateřiny ve Vysokém nad Jizerou a prostoru Pasek.

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

hotel Stráž na svahu Sachrova hřebene
zarůstající svahy vrchu Kobyla – Stromkovice

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Harmonická krajina s výraznými přírodními složkami, extenzívně obhospodařovaná. Výrazně a přesto měkce modelovaná krajina, uzavřená zalesněnými částmi hřebenů rozsoch. Hluboká uzavřená údolí komorního typu jsou ze severu uzavřena vysokými horskými hřbety. Střídají se menší a větší lesní porosty, zemědělská půda s převahou luk a pastvin (místy zachované květnaté louky) členěných mezemi s porosty dřevin. Ve svazích údolí a podél cesty a potoků jsou zachovány hodnotné objekty lidové architektury, převážně dřevěná architektura.

Prostor patří k jedinečným z hlediska zachování výrazného množství cenných objektů, způsobu rozptýlené zástavby, umístění v terénu, zachování měřítka a vztahu ke krajině a zachování struktury krajiny. Prostor patří k vysoce krajinářsky hodnotným, téměř naprostý soulad zástavby a přírodních prvků.

Prostor je pohledově uzavřen ze severu vysokými hřbety, otevírá se jižním směrem, k Vysokému nad Jizerou (dominanta kostela).

Dominanty – zalesněný hřeben s vrchem Kobyla, Hejlov, prostor Kostelíčku, protější svah s městem Vysoké nad Jizerou a kostelem.

Identifikace charakteru území		Význam	Projev
1/ Přírodní charakteristiky:	Modelace terénu: údolí Chlumského a Roudnického potoka	I.	+
	výrazné vrchy nad údolím Jizerky a Jizery – Skalka, Sýkoří, Chmelnice, Homole, Vartiště – jejich prostorové řazení	I.	+
	Vodní toky: drobné vodní toky	I.	+
	Vegetace: porosty podél cest a potoků, solitéry a skupiny stromů mimo les (v jižní části prostoru Víchovske Lhoty, severně od Poniklé, v Jestřabí)	I.	+
	památné stromy mezi Jestřabím a Poniklou zachovány meze s porosty	I.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení: zachována volnější struktura zástavby, rozmístění objektů podél cesty a potoka (zejména v severní části) Studený vrch, Chlum – velké nečleněné polní celky, cesta po hřebeni bez doprovodného porostu	I. II.	+
	Objekty: velké celky polí v okolí Poniklé hodnotné tradiční objekty téměř zaniklá tradiční zástavba v Jestřabí, v Poniklé	II. I. I.	- + -

Prostorové vztahy:

Mělká údolí drobných potoků – přítoků Jizery, k nejvíce otevřeným patří široké údolí Ponikelského potoka. Údolí Chlumského potoka má výraznější terénní modelaci. Vzájemně jsou obě údolí se zástavbou oddělena výrazně uzavřeným údolím Roudnického potoka. Prostor je orientován a otevřen jižním směrem, západní svahy Skalky – Roudnice – jsou otevřeny západním směrem. Daleké výhledy jižním směrem jsou z prostoru Jestřabí. Z Končin jsou krajinářsky působivé výhledy na hluboké údolí Jizery včetně zalesněných svahů přítoků – Vejpálického a Vraniho potoka.

K dominantám patří vrchy Skalka, Sýkoří, Chmelnice, při pohledu ze silničky mezi Sýkořím a Chmelnicí je působivé prostorové řazení vrchů Chmelnice, Homole, Vartiště.

Krajinný prostor je pohledově uzavřen vysokými zalesněnými hřbety na severu, s daleké výhledy jižním směrem do podhůří (výrazný Ještědsko – kozákovský hřbet).

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

objekty zemědělského areálu na jižním svahu vrchu Skalka

velké nečleněné plochy polí – Studený kopec, Chlum, Chmelnice, Končiny, Daňkův vrch.

smrkové monokultury na svazích údolí Roudnického potoka

vzhled centra obce Poniklá, je třeba např. v rámci Programu obnovy venkova podpořit úpravu a obnovu vzhledu centra obce.

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Měkce modelovaná krajina uzavřená horizonty rozsoch a dominantními vrcholy. Střídají se menší lesní porosty se zemědělskou půdou převážně ve větších celcích. Krajina podhorského typu, otevřená jižním směrem.

Základem sídel je typ údolní lánové vesnice, postupně zahuštěný novější zástavbou (výraznější hustota v centrální a jižní části).

Identifikace charakteru území				
1/ Přírodní charakteristiky:		Význam	Projev	
	Modelace terénu:	modelace terénu – rozsochy, paralelní uspořádání hřebenů a jejich vzájemná blízkost	I.	+
		hluboká zaříznutá údolí Jizerky a Cedronu	I.	+
	Vodní toky:	tok Jizery, Cedronu a bočních přítoků	I.	+
	Vegetace:	rozsáhlé lesní porosty	I.	+
		lokalita V bažinkách – cenná část přirozeného lesního porostu	I.	+
		porosty mezí a kamenných snosů, podél cest, solitéry a skupiny stromů mimo les	I.	+
2/ Kulturní a historické:	Osídlení:	zachován způsob a měřítko zástavby – drobná údolní lánová sídla, shlukové formy až výrazně extenzivní forma zástavby	I.	+
		ojedinelým způsobem zachovány stopy dřívějšího hospodaření – radiální uspořádání mezí ve Vítkovicích, paralelně uspořádané meze v Mrklově, Štěpanické Lhotě, jednotlivé snosy na svazích Janovy hory, Zákoutí, Levínku.	I.	+
			I.	+
	Objekty:	výrazné množství cenných objektů lidové architektury kostely v Křižlicích, Vítkovicích	I.	+
		nově realizovaná středněpodlažní zástavba v Horních Mísečkách, v pramenné oblasti Jizerky	I.	- !

Prostorové vztahy:

Osou krajinného prostoru je výrazně hluboké údolí horské řeky Jizerky. Bohatost prostorových forem je doplněna hlubokým údolím Cedronu – přítoku Jizerky. Dominantní postavení má vrch Homolka nad soutokem Jizerky a Cedronu. Pevný rámec vytváří prostoru údolí vysoký Žalský hřbet s dominantním dvojrcholem – Přední a Zadní Žalý. Blízkost paralelních hřbetů umožňuje výrazně vnímat protilehlé svahy a linie horizontů. Na severu je údolí prostorově uzavřeno jedinečnou krajinnou scénérií – karem a vrcholem Kotle a navazujícím Zlatým návrším. Prostor údolí je oddělen od navazující podhorské krajiny vrchy Homolka, Chmelnice, Skalka a je otevřen průhledem do dálky k Ještědsko – kozákovskému hřbetu.

Narušení charakteru území z hlediska krajinného rázu:

- Horní Mísečky - zástavba v realizaci
- bytové domy v Horních Štěpnicích (VPR)
- Dolní štěpnice – skladový areál, zahuštěná zástavba v obci
- intenzita automobilové dopravy zejména v zimních měsících údolím Jizerky

Celkové hodnocení krajinného prostoru – potenciál území:

Krajina jedinečného typu vytvářející propojení horské a podhorské krajiny. Bohatost prostorových forem a zastoupených krajinných prvků a složek, jejich vzájemné souhra a harmonie, vzájemné obohacení. Pestré mozaice a množství zastoupených složek vytváří pevný rámec vysoký horský hřbet, řád všemu dává osa údolí a jeho počátek – dominantní vrchol Kotle.

4. MÍSTA KRAJINNÉHO RÁZU - LIMITY A DOPORUČENÍ

- KRAJINNÝ PROSTOR JÁDROVÉ ÚZEMÍ – ZÁPADNÍ ČÁST I,II,IV – 1**

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: jádrové území - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna	•		
2. zóna	•		zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			v platném znění
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově. chrán. sídla			v platném znění
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		v platném znění
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodní

jedinečné území s nejpřísnější ochranou přírodních a krajinných hodnot

jádrové území biosférické rezervace

Ochranné režimy dle 1. a 2. zóny Plánu péče

Doplňující:

turistika respektující základní funkci

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Jedinečné horizonty a krajinné dominanty

I mimořádné krajinné kompozice, přísně chránit před jakýmkoliv technickými a jinými zásahy

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I **chránit celé území - patří k velmi citlivým z hlediska jakýchkoliv zásahů (pohledy z dálky na hlavní hřbety i pohledy i v rámci „ interiéru“ prostoru)**

Ochranné režimy dle 1. a 2. zóny Plánu péče

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa

Pohledově exponované prostory

- I chránit celé území - patří k velmi citlivým z hlediska jakýchkoliv zásahů (pohledy z dálky na hlavní hřebety i pohledy i v rámci „ interiéru“ prostoru)
Ochranné režimy dle 1. a 2. zóny Plánu péče

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I jedinečné v rámci celého státu

Zástavba

- I dle ochranných režimů 1. a 2. zóny Krkonošského národního parku

3/ Priority

ochrana jedinečných hodnot území

zachovat samořídící funkce přirozených ekosystémů

- **KRAJINNÝ PROSTOR HARRACHOVSKO – PŘÍCHOVICKÝ I – 1**

I. Krajinný celek Jizera

I – 1 Krajinný prostor Harrachovsko - příchovický

Místa krajinného rázu:

I – 1 – a Lesní komplexy

I – 1 – b Rýžoviště

I – 1 – c Harrachov – horské středisko

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 1 – a LESNÍ KOMPLEXY

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.,
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		Vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného rázu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

Zákon č. 114 / 1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny ve znění (zák. opatř. ČNR č. 347 / 1992 Sb.), zákona č. 289 / 1995 Sb., (nálezu ÚS č. 3 / 1997 Sb.), zákona č. 16 / 97 Sb., zákona č. 123 / 1998 Sb., zákona č. 161 / 1999 Sb., zákona č. 238 / 1999 Sb., zákona č. 132 / 2 000 Sb., zákona č. 76 / 2002 Sb. A zákona č. 320 / 2002 Sb.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká - les

- I ochranné režimy dle 3. zóny a ochranného pásma Plánu péče,
- I nepovolovat velkoplošnou obnovu lesních porostů v pohledově exponovaných prostorech

Doplňující:

Stávající drobné luční enklávy s rozptýlenou formou zástavby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu, prostorových vztahů:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nezasahovat do lesních porostů dlouhými přímými liniemi tras inženýrských sítí, lanovek, komunikací

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a výhledů z tohoto místa
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I nezasahovat do lesních porostů novou zástavbou
- I zachování drobných lučních enkláv s rozvolněnou zástavbou

3/ Priority

Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů

• KRAJINNÝ PROSTOR HARRACHOVSKO – PŘÍCHOVICKÝ I – 1

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 1 – b RÝŽOVIŠTĚ

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		v platném znění
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			v platném znění

Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		v platném znění
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená, rekreačně využívaná s volnějši strukturou zástavby
návnaznost místa na krajinu přírodě blízkou, luční enkláva v lesích

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a průhledů
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I chránit členitost okrajů lesních porostů
- I chránit volnějši uspořádání zástavby

Zástavba

- I kultivace jednotlivých objektů

3/ Priority

zachovat volnějši způsob uspořádání objektů, vazbu místa k lesní krajině

- **KRAJINNÝ PROSTOR HARRACHOVSKO – PŘÍCHOVICKÝ I – 1**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 1 –c HARRACHOV – HORSKÉ STŘEDISKO

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo C - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb. ve znění pozdějších předpisů
3. zóna			
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ	•		
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb., v platném znění
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			

Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, s rozsahem území a byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Horské středisko s výrazně převažující rekreační funkcí

- I urbanizovaná část krajiny s navazujícím prostorem sjezdových tratí

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I kompaktnější a vyšší hladina zástavby (středněpodlažní) v centrální části, podél páteřní komunikace – přesně stanovit v ÚP sídla
- I volnější charakter zástavby a nižší výšková hladina v Anenském údolí (2P + PP), v okrajových částech sídla

Zástavba

- I především kultivace jednotlivých částí města a staveb, odpovídající významu a poloze horského střediska
- I možnost dílčího doplnění městské struktury, zachovat volné plochy
- I stanovit únosnou kapacitu sportovních zařízení a ploch a zejména krajiny, a podle toho stanovit možnost případné další zástavby

3/ Priority

Kultivace stávajících objektů a parteru města – horského střediska.

Přednostně stanovit optimální vývoj horského střediska v souvislosti s kapacitou sportovních ploch.

Postupná obnova jednotlivých částí města, s cílem zlepšit urbanistické a architektonické kvality zástavby, vymezení centrální části s vybaveností podél páteřní komunikace, úprava parteru.

Zachovat volnější charakter zástavby v okrajových částech navazujících na lesní krajinu.

• KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ I – 2

I. Krajinný celek Jizera

I – 2 Krajinný prostor Rokytnicko – pasecký

Místa krajinného rázu:

- I – 2 – a Lesní komplexy, Havírna
- I – 2 – b Hoření Domky, Rokytno
- I – 2 – c Severní svahy Sachrova hřebene a Stráže, Horní Kout
- I – 2 – d Rokytnice nad Jizerou – centrální část
- I – 2 – e Letní a Zimní Strana, Dolní Rokytnice, Malá Rokytnice, Studenov, Vilémov
- I – 2 – f Paseky, Makov

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 2 – a LESNÍ KOMPLEXY, HAVÍRNA

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb.
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká - les

- I Ochranné režimy dle 3.zóny Plánu péče,
- I nepovolovat velkoplošnou obnovu lesních porostů v pohledově exponovaných prostorech

Doplňující:

Stávající drobné luční enklávy s rozptýlenou formou zástavby

Havírna – drobné sídlo v rámci lesních komplexů se zachovanými typickými objekty, doklad historického vývoje

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací,

- inženýrských sítí, trasy lanovek
- Místa významných výhledů
 - I ochrana samotného místa a průhledů
 - I místa využívat při posuzování nových záměrů
- Pohledově exponované prostory
 - I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
 - I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
 - I ochrana drobných lučních enkláv s rozvolněnou přízemní zástavbou
- Zástavba
 - I drobné enklávy s výrazně volným charakterem nízkopodlažní zástavby venkovského charakteru
 - I obnova stávajících objektů (typické hmotové a půdorysné řešení, výška a tvar střechy, použité materiály a barevnost – za typické objekty jsou považovány objekty lidové architektury
 - I lokality Havírnu a Hranice považovat za stabilizované, neumisťovat nové objekty

3/ Priority

**Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů
Lokality Havírnu a Hranice považovat za stabilizované, neumisťovat nové objekty**

• KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ I – 2

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 2 – b HOŘENÍ DOMKY, ROKYTNO

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená, rekreačně využívaná

Ochranné režimy dle 3.zóny Plánu péče,

nepovolovat velkoplošnou obnovu porostů v pohledově exponovaných prostorech

Doplňující:

Stávající luční enklávy s rozptýlenou formou zástavby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

l neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

l nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech

Místa významných výhledů

l ochrana samotného místa a průhledů

l místa využívat při posuzování nových záměrů v území

Pohledově exponované prostory

l neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

l chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech

l ochrana solitér a skupin stromů ve volné krajině

l neumisťovat novou zástavbu ve vyvýšeném, pohledově exponovaném prostoru Mezi Černým a Hutským potokem (lokalita V rybníčkách), chránit linii horní hrany lesa, která vymezuje tento prostor při pohledu z města, tj. jihozápadní část

l upravit nepříznivě působící rovné linie průseků lesem u lanovky a částí sjezdovek, dosadbami vytvořit členitější okraj

Zástavba

l chránit hodnotný urbanistický soubor - Rokytno a rozptýlenou zástavbu na svahu Lysé hory – Hoření Domky

l chránit stávající uspořádání zástavby včetně způsobu umístění v terénu (přízemí umístit max. 30 cm nad nejvyšším místem přilehlého upraveného terénu – přesně určit v ÚPD)

l možnost výjimečného doplnění extenzivní formy zástavby se zachováním charakteristických vzdáleností objektů a způsobu umístění v terénu

l případnou novou výstavbu podřídit formě a výrazu hodnotných objektů v sousedství (hmotové a půdorysné řešení, , výška a tvar střechy, použité materiály a barevnost)

l výška zástavby – nízkopodlažní v Rokytnu, Hrušově, 1 – 2 NP + PP v lokalitě Hoření Domky (vždy však výšku navrhovaného objektu přizpůsobit sousedním typickým objektům v sousedství)

l **lokalitu Rokytno považovat za stabilizovanou**

3/ Priority

ochrana stávajícího stavu, harmonického vztahu zástavby a krajiny

• **KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ 1–2**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU 1–2 – c SEVERNÍ SVAHY SACHROVA HŘEBENE A STRÁŽE, HORNÍ KOUT

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.,
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Zemědělská krajina se zachovanou vazbou na sídelní strukturu
louky se zachovanou strukturou mezi lánového uspořádání

Doplňující:

Extenzivní rekreační využití

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a průhledů
- I místa využívat při posuzování nových záměrů v území

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
- I zachovat rozhraní volné a zastavěné krajiny (sousední místo krajinného rázu)
- I ochrana členění krajiny a porostů mezi a cest
- I doplnění chybějících mezí – např. na severním svahu Sachrova hřebene a Stráže, na jižních svazích vrchu Studená

3/ Priority

Zachování luk se strukturou mezi lánového uspořádání, zachovat vazbu mezi se stromy k sídlu

• KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ I – 2

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 2 – d ROKYTNICE NAD JIZEROU – CENTRÁLNÍ ČÁST

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo C - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, s rozsahem území a byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Město s výrazným rekreačním potenciálem

I centrální polyfunkční část města, výrazně zastavěná

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově exponované prostory

I neumísťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I chránit siluetu sídla, výškovou hladinu vůči historickým dominantám

I nevhodnost šachovnicového členění parcel rodinné zástavby vzhledem k utváření terénu

Zástavba

Centrální, kompaktně zastavěná, polyfunkční část města

I obnova a úprava historických objektů a struktury města

I postupná kultivace jednotlivých částí města – náměstí, skupina panelových objektů, atp.

I rozvoj v blízkosti středu a na svazích jižně od náměstí

I nezařušťovat volnější zástavbu situovanou západním směrem od centrální části

- I zachovat v severní části Horní Rokytnice (severně od centra Hor. Rokytnice) volnější charakter zástavby
- I nečlenit nové lokality určené k zástavbě šachovnicovým způsobem, zohlednit konfiguraci terénu horské krajiny a vazbu na stávající strukturu sídla

3/ Priority

Postupná obnova jednotlivých částí města a zlepšení celkového vzhledu a uspořádání.

- **KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ 1 – 2**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU 1 – 2 – e ZIMNÍ A LETNÍ STRANA, DOLNÍ ROKYTNICE, MALÁ ROKYTNICE, STUDENOV, VILÉMOV, ZADNÍ BLANSKO

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově. chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená s volnější až rozptýlenou strukturou osídlení

Charakter venkovského osídlení až příměstského typu s převládající funkcí bydlení a rekreace.

Doplňující:

Louky a lesíky vzájemně oddělující skupiny venkovské zástavby, s funkcí estetickou a zachovávající historický charakter místa odlišný od kompaktní městské zástavby

Stávající luční enklávy s rozptýlenou formou zástavby

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a průhledů
- I místa využívat při posuzování nových záměrů v území

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I respektovat rozdílný charakter jednotlivých částí území – tj. volnější liniové uspořádání zástavby podél cest, extenzivní způsob zástavby v okrajových částech (Studená, Malá Rokytnice, horní část Vilémova, Liščí Díra).
- I lokality se soustředěnou zástavbou (v blízkosti Jizery) nerozšiřovat, ale kultivovat
- I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
- I zachovat výrazné zastoupení volných ploch, které vzájemně oddělují liniově uspořádanou zástavbu podél cest

Zástavba

- I respektovat drobné, zachovalé skupiny lidové architektury, nevkládat mezi ně nové objekty
- I respektovat výškovou hladinu a základní prostorové vztahy jednotlivých částí zástavby (Studená, Zimní a Letní Strana)
- I základem pro nové stavby je kvalitní architektonické, urbanistické a funkční řešení

3/ Priority

**zachování jasné hranice mezi kompaktně zastavěnou centrální částí města a volnější zástavbou,
respektovat volnější uspořádání, oddělenost jednotlivých skupin**

• **KRAJINNÝ PROSTOR ROKYTNICKO – PASECKÝ I – 2**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 2 – f PASEKY, MAKOV

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená, rekreačně využívaná

Krajina se zemědělstvím, bydlením a rekreací, s estetickou funkcí

Významné kulturní hodnoty prostředí – lidová architektura, místní tradice houslařství a učitelů

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

I neumísťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací, inženýrských sítí, trasy lanovek)

I zachovat krajinnou strukturu – uspořádání mezí, cest - hledat vždy ohleduplné náhradní

řešení

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a průhledů

I místa využívat při posuzování nových záměrů v území

Pohledově exponované prostory

I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech

I ochrana solitér a skupin stromů ve volné krajině, případné doplnění dle historických dokladů

I zachovat extenzivní způsob zástavby

I chránit cennou zástavbu v horní části lokality Makov (v okolí staré školy - ve výkresové

části zařazena do pásma A), neumisťovat v této části novou zástavbu (možnost transferu ohrožených objektů z okolí),

I pohledově oddělit horní část lokality Makov od dolní stanice lanovky a nových objektů

Zástavba

I chránit stávající uspořádání zástavby, chránit hodnotné objekty, včetně způsobu umístění v terénu, nevhodná plošná kobercová zástavba

I možnost dílčího doplnění struktury (mimo výše zmíněnou horní část lokality Makov)

I zachovat charakteristické vzdálenosti a způsob umístění objektů v terénu

I u případných nových objektů vycházet z formy a výrazu hodnotných historických objektů,

typických pro toto území (hmotové a půdorysné řešení, výška a tvar střechy, použité

materiály a barevnost)

I kultivace velkých rekreačních objektů, nevhodná výstavba dalších kapacitních

objektů

3/ Priority

zachovat a podpořit obnovu krajinného rázu , zachovat extenzivní způsob zástavby a krajinnou strukturu

• KRAJINNÝ PROSTOR JABLONECKO - VYSOCKÝ I – 3

I. Krajinný celek Jizera

I – 3 Krajinný prostor Jablonecko - vysocký

Místa krajinného rázu:

I – 3 – a Lesní komplexy

I – 3 – b Krajina tří údolí

I – 3 – c Jablonec nad Jizerou

I – 3 – d Sklenařice a nově navržená část

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 3 – a LESNÍ KOMPLEXY

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká - les

Ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče,

nepovolovat velkoplošnou obnovu porostů v pohledově exponovaných prostorech

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I neumísťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací, inženýrských

sítí,

trasy lanovek

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a průhledů

I místa využívat při posuzování nových záměrů v území

Pohledově exponované prostory

I neumísťovat prvky, které naruší charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech

3/ Priority

Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů

• **KRAJINNÝ PROSTOR JABLONECKO VYSOCKÝ I – 3**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 3 – b KRAJINA TŘÍ ÚDOLÍ

Pásma ochrany a obnovy krajinného rázu: převažující pásma A, část pásma B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina lesní a zemědělská, horského až podhorského rázu, s výraznou přírodní a estetickou hodnotou

- Ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče,
- Podpora a ochrana horských květnatých luk

Doplňková:

Klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřebety a vrchy

- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
- I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (neumisťovat trasy komunikací, inženýrských sítí, trasy lanovek)

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a průhledů
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I ochrana solitér a skupin stromů ve volné krajině, případné doplnění dle historických dokladů
- I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
- I zachovat rozvolněný způsob zástavby, **lokalitu Horní Dušnice považovat za stabilizované území, neumisťovat nové objekty**
- I **respektovat klidový ráz území, výjimečně zachovaný krajinný ráz:**
 - Stromkovice - menší penziony a přízemní objekty, doplnění dílčím způsobem,
 - Bratrouchov - rozvolněná struktura zástavby venkovského charakteru, možné podpořit drobné stávající centrum venkovského charakteru, zachovat nízkopodlažní hladinu zástavby, horský venkovský ráz
 - Františkov - drobná rozvolněná struktura zástavby venkovského charakteru podél cesty a ve svahu
 - Pro všechny lokality - doplnění výjimečně a vždy architektonicky hodnotnými objekty, zachovat klidový charakter území.

Zástavba

- I ochrana stávajícího struktury zástavby a výrazného množství hodnotných objektů, včetně způsobu umístění v terénu
- I možnost dílčího doplnění struktury, zachovat charakteristické vzdálenosti a způsob umístění objektů v terénu,
- I případnou novou výstavbu podřídit formě a výrazu hodnotných historických objektů, typických pro toto území (hmotové a půdorysné řešení, výška a tvar střechy, použité materiály a barevnost)
- I kultivace větších rekreačních objektů, nevhodná výstavba dalších kapacitních objektů
- I **lokalitu Horní Dušnice považovat za stabilizovanou, neumisťovat novou zástavbu**

3/ Priority

Ochrana stávající klidového charakteru území, jeho prostorového členění a cenných souborů lidové architektury.

• **KRAJINNÝ PROSTOR JABLONECKO VYSOCKÝ I – 3**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 3 – c JABLONEC NAD JIZEROU

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo C - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památkově chráněného sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina městského typu v uzavřeném prostoru

I polyfunkční území

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

I ochrana a obnova prostoru centra v okolí kostela

I kultivace ostatních ploch a zástavby

Zástavba

I obnova a úprava historických objektů a doplňujících drobných sakrálních objektů

I postupná kultivace jednotlivých souborů, částí města – centrum, skupina panelových objektů, atp.

I ochrana zachovaných roubených a poloroubených objektů v blízkosti řeky a kostela

I kultivace výrobního areálu v blízkosti řeky, ponechat volné, bez staveb území

alespoň

v těsné blízkosti řeky

3/ Priority

Ochrana centra a kultivace ostatní zástavby

• **KRAJINNÝ PROSTOR JABLONECKO VYSOCKÝ I – 3**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 3 – d SKLENAŘICE + NOVĚ NAVRŽENÁ ČÁST

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina smíšená - typická podhorská krajina s drobným sídlem, zem. plochami a lesem

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

l neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

l nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací, inženýrských

sítí,

trasy lanovek

Místa významných výhledů

l ochrana samotného místa a průhledů

l místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

l neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

l chránit stávající strukturu krajiny, sídla výrazně nerozšiřovat

3/ Priority

stanovit v návaznosti na území navrženého přírodního parku

• **KRAJINNÝ PROSTOR VÍCHOVSKO – PONIKELSKÝ KP I – 4**

I. Krajinný celek Jizera

I – 4 Krajinný prostor Víchovsko - ponikelský

Místa krajinného rázu:

I – 4 – a Poniklá – centrální část

I – 4 – b Víchovsko – jestřábsko

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 4 – a PONIKLÁ – CENTRÁLNÍ ČÁST

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Zemědělská krajina s větším sídlem venkovského charakteru

I převažuje funkce zemědělská, výrobní, obytná

Doplňující:

I rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy

I neumísťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací, inženýrských sítí, trasy lanovek)

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a průhledů

I místa využívat při posuzování nových záměrů

- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
- I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
 - I členit větší plochy zemědělské půdy remízky, mezemi s doprovodnými porosty
- Zástavba
- I kultivace a možné doplnění zástavby v prostoru centra
 - I kultivace prostoru v okolí kostela
 - I ochrana zbylých objektů lidové architektury

3/ Priority

Kultivace zástavby, členění velkých ploch zemědělské půdy remízky, mezemi

• KRAJINNÝ PROSTOR VÍCHOVSKO – PONIKELSKÝ KP I – 4

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU I – 4 – b VÍCHOVSKO - JESTŘÁBSKO

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: část pásmo A, pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina lesní a zemědělská, podhorského rázu s venkovským osídlením

Doplňková:

klidová rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

- Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy
- I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
 - I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (trasy komunikací, inženýrských sítí, trasy lanovek)
- Místa významných výhledů
- I ochrana samotného místa a průhledů
 - I místa využívat při posuzování nových záměrů
- Pohledově exponované prostory
- I neumisťovat prvky, které naruší charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
- I ochrana solitér a skupin stromů ve volné krajině, případné doplnění dle historických dokladů
 - I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
 - I **zachovat rozvolněný způsob zástavby v části Horní Víchové a výrazně volný v lokalitě Roudnice a horní části Jestřabí**
 - I nezastavovat louky v severní části Jestřabí a Roudnice, navazující na lesní komplexy
 - I respektovat rozdílný charakter jednotlivých částí území – údolí se zalesněnými svahy s minimální zástavbou, extenzivní charakteristickou zástavbu Roudnice a nenarušené části Víchové
 - I ochrana výrazných vrchů a jejich vzájemného spolupůsobení – Vartiště, Homole, Chmelnice
- Zástavba
- I ochrana zbylých hodnotných objektů či ucelených lokalit, nevkládat novou zástavbu
 - I zachovat venkovský charakter staveb a zástavby, nevhodné šachovnicové uspořádání parcel a objektů
 - I dodržet velikost parcel (větší plochy parcel) typických pro okolí případných nových staveb
 - I vyloučit plošnou "kobercovou" zástavbu

3/ Priority

Nerozšiřovat zahuštěnou zástavbu, ochrana volné krajiny, zejména luk v severní části Jestřabí, Roudnice.

• KRAJINNÝ PROSTOR ÚDOLÍ JIZERKY II – 1

II. Krajinný celek Jizerka

II – 1 Krajinný prostor Údolí Jizerky

Místa krajinného rázu:

- II – 1 – a Lesní komplexy
- II – 1 – b Horní a Dolní Mísečky
- II – 1 – c Údolí Jizerky – Vítkovice, Benecko
- II – 1 – d Vítkovice, Benecko – centrum

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU II – 1 – a LESNÍ KOMPLEXY

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A, B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			Ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			Ve znění pozdějších předpisů
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru	•		Ve znění pozdějších předpisů
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Krajina přírodě blízká - les

Ochranné režimy dle 1. 2. a 3. zóny Plánu péče,

nepovolovat velkoplošnou obnovu lesních porostů v pohledově exponovaných

prostorech

Doplňující:

rekreace

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Jedinečné horizonty a krajinné dominanty

I mimořádná krajinná kompozice v závěru údolí, přísně chránit před jakýmkoliv technickými a jinými zásahy

Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy (Žalský hřbet, Vlčí hřeben)

I neumísťovat dominantní technické prvky a jiné objekty

I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (např. pro trasy

komunikací,

inženýrských sítí, pro lanovky)

I nepovolovat velkoplošnou obnovu lesních porostů v pohledově exponovaných prostorech

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a průhledů

I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
 - I udržovat současný stav se zachováním lučních enkláv
- Zástavba
 - I zachovat rozptýlený charakter zástavby v lučních enklávách a horský charakter staveb,
 - tj. vzhled horské krkonošské boudy
 - I současný stav považovat za stabilizovaný

3/ Priority

Postupná obnova původní druhové skladby lesních porostů

- **KRAJINNÝ PROSTOR ÚDOLÍ JIZERKY II - 1**

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU II – 1 – b HORNÍ A DOLNÍ MÍSEČKY

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina přírodní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		v platném znění
Ochranné pásmo národního parku			Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			v platném znění
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			v platném znění
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Větší luční enklávy v rámci lesních komplexů, enklávy jsou součástí krajiny přírodě blízké Krajina rekreačně využívaná, s objekty penzionů volně rozmístěných v rámci luční enklávy (rozptýlená zástavba). **Využívání území vždy s ohledem na blízkost jádrového území národního parku.**

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Místa významných výhledů

- I ochrana samotného místa a průhledů
- I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I udržovat současný stav se zachováním lučních enkláv

Zástavba

- I zachovat rozptýlený charakter zástavby v lučních enklávách a horský charakter staveb,
 - tj. vzhled horské krkonošské boudy (hmotově jednoduchá stavba, max. 2P + P, sedlová
 - střecha, případně s polovalbou, materiál – kámen, dřevo)
- I **za výrazně nevhodnou formu zástavby považovat současnou přestavbu**

Horních

Míseček (rozsáhlé dvoupodlažní podzemní garáže – zásah do vodního režimu

krajiny národního parku, typy a hustota zástavby, likvidace charakteru luční enklávy, atd.)

3/ Priority

Zastavení současného způsobu zástavby Horních Míseček, zachování charakteru Dolních Míseček – stabilizované území

• KRAJINNÝ PROSTOR ÚDOLÍ JIZERKY II – 1

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU II – 1 – c ÚDOLÍ JIZERKY – VÍTKOVICE, BENECKO, ŠTĚPANICKO

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo A - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna	•		v platném znění
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy	•		
Památkově chráněná sídla: VPR	•		zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			v platném znění
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum	•		zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			v platném znění
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru	•		vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor	•		

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

- I Krajina jedinečného typu, vytvářející propojení horské a podhorské krajiny
- I Krajina s extenzivním zemědělstvím a osídlením venkovského charakteru, s obytnou a rekreační funkcí
- I Ochranné režimy dle 3. zóny Plánu péče

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

- Pohledově výrazné horizonty, hřbety a vrchy
 - I neumisťovat dominantní technické prvky a jiné objekty
 - I nevytvářet dlouhé přímé linie průseků v lesních porostech (např. pro trasy komunikací, inženýrských sítí, pro lanovky)
- Místa významných výhledů
 - I ochrana samotného místa a průhledů
 - I místa využívat při posuzování nových záměrů
- Pohledově exponované prostory
 - I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru
- Prostorové uspořádání, krajinná struktura
 - I zachovat jedinečnou strukturu krajiny, členění zemědělské krajiny – linie mezi s porosty až po nepravidelné kupy kamenných snosů - remízky
 - I ochrana solitér a skupin stromů ve volné krajině, případné doplnění dle historických dokladů
 - I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných prostorech
 - I v hřebenové partii nad Vítkovicemi obnovit členění velkých ploch zemědělských pozemků
 - I chránit výrazné prostorové dominanty nad soutokem Jizerky a Cedronu – vrch Homolka, Na vrších a Houště (před odlesněním, umístěním technických dominant)
 - I zachovat rozvolněný způsob zástavby,
 - I ucelené enklávy s lidovou zástavbou považovat za stabilizované, neumisťovat zde nové stavby – část Horních Štěpanic nad novou zástavbou bytových objektů, Levínek, Zákoutí, Janova Hora, Kozí Domky
 - I stávající struktury ostatních sídel - možnost doplnění dílčím způsobem, vždy však zachovat volnější způsob zástavby
 - I jednoznačně vyloučit hustší formy zástavby (“kobercovou”)
 - I **zachovat prostorové spolupůsobení všech mírně se lišících struktur osídlení (výrazně extenzivní až soliterní, údolní typ sídla až shluková forma zástavby)**

Zástavba

- I ochrana stávající struktury zástavby a výrazného množství hodnotných objektů, včetně způsobu umístění v terénu
- I případná nová výstavba bude respektovat formu a výraz hodnotných historických

objektů typických pro toto území (hmotové a půdorysné řešení, výška a tvar střechy,
použité materiály a barevnost)

I kultivace větších rekreačních objektů, nevhodná výstavba dalších kapacitních objektů

I ochrana Horních Štěpanic – vyplývá z VPR

3/ Priority

zachovat jednotnost krajinného obrazu celého údolí

• KRAJINNÝ PROSTOR ÚDOLÍ JIZERKY II – 1

MÍSTO KRAJINNÉHO RÁZU II – 1 – d BENECKO, VÍTKOVICE – CENTRÁLNÍ ČÁSTI

Pásmo ochrany a obnovy krajinného rázu: pásmo B - krajina kulturní

A/ LIMITY VYUŽITÍ ÚZEMÍ

Ochranná režimy	Stávající	Návrh	Základní právní předpisy
Území národního parku: 1. zóna			
2. zóna			Zákon 114 / 1992 Sb.
3. zóna			v platném znění
Ochranné pásmo národního parku	•		Nařízení vlády ČR č. 165 / 1991 Sb
Území přírodního parku			
MCHÚ			
Památné stromy			
Památkově chráněná sídla: VPR, VPZ, MPR, MPZ			Zákon 20 / 1987 Sb.
Ochranné pásmo památk. chrán. sídla			v platném znění
Územní systém ekologické stability:			
Nadregionální biocentrum			
Regionální biocentrum			Zákon 114/ 1992 Sb.
Osa nadregionálního biokoridoru			v platném znění
Ochranné pásmo nadregionálního biokoridoru			vyhláška MŽP 395 / 1992 Sb.
Regionální biokoridor			

Limity využití území – skutečnosti a jevy v území, které vyplývají z platných zákonů, předpisů a norem.

Pro studii hodnocení krajinného rázu byly využity limity bezprostředně související s hodnocením krajinného obrazu, byly podkladem pro studii a jsou zakresleny ve výkresové části.

B/ DOPORUČENÍ

1/ Funkce a využití

Základní:

Místa se soustředěnou rekreační funkcí, zároveň se spolupodílí na celkovém krajinném obrazu celku údolí Jizerky

Plochy a objekty sloužící rekreaci a bydlení a které nenarušují celkový ráz údolí Jizerky

2/ Plošné a prostorové uspořádání

Ochrana krajinného obrazu:

Místa významných výhledů

I ochrana samotného místa a průhledů

I místa využívat při posuzování nových záměrů

Pohledově exponované prostory

- I neumisťovat prvky, které narušují charakteristické vztahy, měřítko, funkci a využití daného prostoru

Prostorové uspořádání, krajinná struktura

- I zachovat volnější charakter zástavby, proluky mezi stavbami, parcelami
- I vyloučit hustší formy zástavby - kobercovou, plošnou (za hustší a již nevhodné formy zástavby považujeme např. novou zástavbu v blízkosti silnice směrem k chatě Bellevue)
- I možnost doplnění vždy architektonicky hodnotnými objekty
- I chránit aleje, doprovodné porosty podél cest, skupiny stromů a solitéry ve volné krajině, případné doplnění dle historických podkladů
- I chránit členitost okrajů lesních porostů, zejména v pohledově exponovaných

prostorech

Zástavba

- I možnost dílčího doplnění struktury, zachovat volnější způsob struktury zástavby
- I maximální výšková hladina 1 – 3NP + PP (přízemí je umístěno max. 30cm nad nejvyšším místem přilehlého upraveného terénu)
- I kultivace větších rekreačních objektů

3/ Priority

zachovat jednotnost krajinného obrazu celého údolí Jizerky

5. PÁSMA OCHRANY A OBNOVY KRAJINNÉHO RÁZU.

JÁDROVÉ ÚZEMÍ - KRAJINA PŘÍRODNÍ, ÚZEMÍ JEDINEČNÝCH HODNOT

unikátní území zahrnující nejcennější části krkonošských hřebenů s nejpřísnější ochranou

- I cílem je ochrana a podpora samovolného vývoje přirozených společenstev
- I ochranné režimy 1. a 2. zóny národního parku
- I v území neumisťovat nové stavby a prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I případné výraznější rekonstrukce a obnovy stávajících objektů (např. Labská bouda, Luční bouda - apartmány), které představují zásadnější změnu charakteru stavby nebo jejího využití, řešit nadstandardním způsobem, např. odbornou veřejnou diskusí, formou architektonických soutěží, atp.)
- I postupně snižovat rozsah komunikací a parkovišť se živičným povrchem, stanovit max. počet aut k jednotlivým boudám, omezit dopravu sněžnými skútry
- I v území neumisťovat billboardy a jiné velkoplošné reklamy

PÁSMO A – KRAJINA PŘÍRODNÍ

pásmo velmi přísné ochrany krajinného rázu

- I přirozené lesní porosty a vodní toky
- I zahrnuje nejcennější území s výjimečnými přírodními hodnotami
- I ochranné režimy 1. a 2. zóny národního parku

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I chránit cenné přírodní porosty lesních a lučních společenstev
- I v území neumisťovat nové stavby a prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I v území neumisťovat billboardy a jiné velkoplošné reklamy

PÁSMO B – KRAJINA PŘÍRODĚ BLÍZKÁ

pásmo přísné ochrany krajinného rázu

- I lesní porosty a louky

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I ochrana cenných přírodních porostů lesních a lučních společenstev
- I postupná obnova přirozené druhové skladby lesních porostů
- I nepoužívat velkoplošnou obnovu porostů v pohledově exponovaných prostorech
- I postupná obnova květnatých luk a pastvin
- I v rámci navržených stabilizovaných území neumisťovat nové stavby
- I v pohledově exponovaných prostorech, na výrazných pohledových hranách, horizontech, dominantních částech krajinné scény neumisťovat prvky technické infrastruktury (např. větrné elektrárny, stožáry mobilních operátorů)
- I stanovit max. počet aut k jednotlivým boudám, omezit dopravu sněžnými skútry
- I billboardy a velkoplošné reklamy umisťovat pouze výjimečně, na místech antropicky silně ovlivněných (parkoviště, benzinové pumpy apod.)

PÁSMO A – KRAJINA KULTURNÍ

pásmo velmi přísné ochrany krajinného rázu

- I harmonická krajina dlouhodobě utvářena s vysokými estetickými hodnotami
- I zahrnuje ucelené, výrazně hodnotné urbanistické soubory a objekty s vysokou mírou

autenticity

- I území se zachovalou historickou strukturou členění kulturní krajiny
- I území s mimořádnou dynamikou modelace terénu a zachovalou kulturní krajinou
- I území s mimořádným spolupůsobením a vazbami mezi jednotlivými krajinotvornými prvky (terén, voda, vegetace a zástavba), území pohledově a krajinářsky významná

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I respektovat typ zástavby a její umístění v krajině (odstupy staveb, jejich uspořádání, typický způsob umístění v terénu, orientace štítové stěny či okapové k cestě, orientace

- I kultivace či odstranění staveb, které narušují typický charakter místa
- I zachovat typický charakter struktury členění krajiny a její vazbu k sídlům, žádoucí je obnova narušených částí (dle historických dokumentů)
- I nepovolit výsadby nepůvodních dřevin, narušujících typický vzhled sídla a krajiny

- I případná technická infrastruktura či technické stavby budou respektovat ráz krajiny, nebudou výrazně zasahovat do prostorových a pohledových vztahů a měřítka krajiny
- I případné dílčí změny ve využití území budou respektovat stávající charakter území
- I nepovolovat plošnou „kobercovou“ zástavbu či neúměrné rozrůstání sídel
- I přednostně využívat již plochy urbanizované před dalším zastavováním volné krajiny
- I billboardy a velkoplošné reklamy umisťovat pouze výjimečně, na místech antropicky silně ovlivněných (parkoviště, benzinové pumpy apod.)

PÁSMO C – KRAJINA VÝRAZNĚJI ZMĚNĚNÁ LIDSKOU ČINNOSTÍ

pásmo kultivace

- I nejednotný charakter zástavby, výrazně narušující typický ráz krajiny
- I rušivé zásahy do pohledově exponovaných lesních porostů související s výstavbou velkých sportovních areálů
- I velké nečleněné plochy polí

OCHRANA A OBNOVA KRAJINY

- I dát přednost postupné kultivaci a obnově jednotlivých částí sídel před novou, neorganicky se rozrůstající zástavbou do krajiny
- I kultivace či odstranění staveb, které narušují typický charakter místa
- I určit pevnou hranici mezi kompaktně zastavěným územím a územím s volnější strukturou zástavby či volnou nezastavěnou krajinou
- I nepřipustná plošná „kobercová“ zástavba či neúměrné rozrůstání sídel
- I přednostně využívat již plochy urbanizované před dalším zastavováním volné krajiny

- I případná technická infrastruktura či technické stavby budou respektovat ráz krajiny
- I případné změny ve využití území budou respektovat ráz krajiny
- I postupně členit velké plochy zemědělské půdy
- I okraje lesních průseků lanovek a sjezdových tratí členit

6. ZÁVĚR - PRIORITY.

Členění území a hodnocení krajinného rázu vycházelo ze srovnání a vzájemného působení základních krajinných složek – terénu, vody, vegetace a intenzity vlivu lidské činnosti. Podle převažujícího využívání krajiny je území členěno na krajinu přírodní a přírodě blízkou (převažují přírodní ekosystémy, lesy, louky a pastviny) a krajinu kulturní (převažuje zemědělská krajina se sídly).

Podle zachovalosti typických znaků krajinného rázu jsou odlišeny:

Pásmo A - s vysokou mírou zachovalosti základních znaků krajinného rázu, převažuje ochrana a přednostní obnova narušených dílčích částí a prvků

Pásmo B – s částečně narušenými základními znaky krajinného rázu - převažuje obnova s předpokladem nutného zachování hodnotných částí a prvků.

Pásmo C – výrazně narušený krajinný ráz se znaky a prvky zásadně se odlišujícími od typických charakteristik okolí (průmyslové areály, panelová sídliště, souvisle zastavěné plochy průměrnými stavbami, plošná kobercová zástavba, velké plochy zem. půdy, velké plochy s živичným povrchem). Nutná je kultivace narušeného území.

Obecné závěry a priority týkající se ochrany a obnovy krajinného rázu se opírají opět o tyto základní složky.

TERÉN maximální zachování makro i mikroreliefu krajiny (např. vyloučit těžbu nerostných surovin – lomy, tunely, velké přehrad, výrazné zářezy a násypy v terénu pro kapacitní dopravní stavby, minimalizovat zářezy do svahů při stavbě nových objektů,

objekty zapustit do terénu (přizpůsobit osazení okolním stavbám) , vyloučit uměle vytvořené terasy s betonovými opěrnými stěnami, vyloučit stavby narušující významné siluety a horizonty

VODA ochrana pramenišť a přirozených úseků toků, obnova narušených částí – revitalizace, obnova narušeného vodního režimu v krajině (meze a remízky s porosty, změna druhové skladby lesních porostů, cestní síť).

VEGETACE Ochrana jedinečné krajiny – jádrového území Krkonoš (ochranné režimy 1. a 2. zóny)
Obnova přirozené druhové skladby lesních porostů
Ochrana a obnova květnatých luk
Ochrana a obnova linií porostů dřevin, které člení zemědělskou půdu.

VLIV LIDSKÉ ČINNOSTI

Chránit paměťovou strukturu krajiny:

Chránit cenné architektonického dědictví - objekty lidové architektury, chránit vysokou míru autenticity těchto objektů (míru původnosti), chránit hodnotné objekty z konce 19.stol. a 1.pol. 20.stol..

1/ STRUKTURA KRAJINY

Chránit základní členění krajiny – jádrové území, navazující lesní komplexy včetně lučních enkláv, kulturní krajinu.

Chránit a podporovat charakteristické členění zemědělské krajiny, její vazbu k sídlům a historickou cestní síť - meze, kamenné snosy a zídky, prašné i dlážděné cesty, kamenné klenuté můstky, kapličky, křížky a významné solitérní stromy. Citlivě dotvořit narušené části.

Chránit typické lánové uspořádání údolních vesnic s navazujícími liniemi mezi s porosty a cestami.

Chránit charakter lučních enkláv (typické uspořádání rozptýlené až solitérní zástavby včetně kamenných snosů a cest, klidový, komorní charakter enkláv)

Chránit charakter rozptýlené zástavby lidové architektury včetně drobných penzionů a navazujících mezí s porosty, sítí starých cest

2/ STRUKTURA ZÁSTAVBY

Chránit charakteristické struktury sídel:

- typ údolní lánové vsi, důležitá je hrana údolí, která vytváří hranici mezi zastavěnou částí obce a volnou krajinou polí, luk a pastvin
- typ rozptýlené až soliterní formy zástavby, důležité je nezahušťovat zástavbu, ponechat volný prostor luk, typické rozestupy objektů
- v rámci studie jsou navrženy stabilizované lokality (viz limity a doporučení pro místa krajinného rázu)
- chránit a postupně obnovovat historická jádra měst

Chránit typickou výškovou hladinu zástavby a její prostorovou hierarchii, dominantnost důležitých staveb.

Podporovat revitalizaci městských center, omezit výstavbu mimo zastavěná území.

Přednostně pro nové stavby využívat již urbanizované plochy před volnou krajinou

Nepovolovat plošné kobercové zástavby rodinných domů, nepodporovat další výstavbu apartmánových bytových domů, zejména ne v lokalitách venkovského rázu

(zařazených v pásmu A kulturní krajiny), neumisťovat chatové kolonie – holandské vesnice.

Tam, kde není lokalita či stavby v rozporu se zájmy ochrany přírody a krajiny podporovat znovuvyužití, proces obnovy již urbanizovaného území (brownfields – zanedbaná, nevyužitá území ve městě či malé obci).

Odstranit objekty nevyužívaných zemědělských areálů.

Postupně omezovat intenzitu dopravy zejména v jádrovém území a navazujících prostorech, které spoluutvářejí charakter jádrového území. Omezit dopravu sněžnými skútry na nezbytně nutné jízdy (dopravu mezi penziony, sjezdovými areály a centrem horských středisek zajišťovat menšími ski – busy, ne hlučnými a z hlediska emisí nevhodnými sněžnými skútry). Nerozšiřovat parkovací plochy, nevytvářet je v okolí horských bud. Snižit rozsah ploch komunikací a parkovišť se živичným povrchem, zejména v jádrovém území a navazujících lesních komplexech.

3/ STAVBY

a) umístění v terénu

- zachovat typickou orientaci stavby v rámci zástavby, např. v lokalitě převládá okapová orientace k cestě (umístění podélnou osou paralelně s cestou)
- zachovat typické rozestupy staveb – lánové vesnice, rozvolněná struktura zástavby na svazích údolí, naopak kompaktnější zástavba v rámci měst a podél páteřních komunikací horských středisek
- výškové osazení stavby v terénu, v horském terénu je typické zapuštění stavby v terénu
(terén přiléhá z jedné nebo více stran ke stavbě)
- výškové osazení stavby přizpůsobit sousedním hodnotným stavbám obdobného charakteru (lidová architektura), tj. zachovat přibližně shodnou výšku úrovně podlahy přízemí, shodnou výšku hřebene střechy, typický sklon střech
 - respektovat původní výškové hladiny
 - u měst a horských středisek stanovit v rámci regulačních plánů prvky plošné a prostorové regulace

b) hmotové a půdorysné uspořádání

venkovské stavby:

- obdélný půdorys, sedlová střecha (typický sklon střechy cca 45°), důležité je zachování výšky hřebene vůči sousedním objektům lid. arch, tedy přizpůsobit šířku průčelí (hloubku) objektu
- možnost vikýře nad centrální částí, vstupem do objektu, nejsou vhodné

čtenější menší sedlové vikýře, zachovat dominantní tvar jednoduché sedlové střechy

městské stavby:

- vycházej z charakteru hodnotných stávajících staveb, typické výškové hladiny, charakteru prostorů, hierarchie staveb

c) materiály, barevnost

- dřevěné stavby roubené a poloroubené, případně bedněné s laťováním
- zděné
- u částí z kamene zachovat typické řádkování, ne beton s kamenem
- dřevěná okna, ne plastová
- střešní krytina – eternitové šablony s minimalizací oplechování šindel plechová krytina (šedočerné barvy, ne červená)
- pro nátěry stěn **používat krycí nátěry** (olejové, fermežové), ne lazurní laky
- typická barevnost objektů dřevěné architektury: odstíny červenohnědé, zelené, hnědé (srnčí hněd), částečně okru, nevhodná je oranžová, žlutá, možnost barevného odlišení spar,
- typy oplocení – v rámci intravilánu sídel sjednotit oplocení – materiál, výšku, členění. Vhodné jsou dřevěné, plaňkové ploty, případně vymezení jednoduchými břevny a sloupky, živým plotem.

Při posuzování nových záměrů je nutné respektovat základní rozlišení na krajinu přírodní, přírodě blízkou a krajinu kulturní. Je nutné respektovat prostorové vztahy v krajině – horizonty, panoramata sídel, vztah sídla a volné krajiny. Pro posouzení nových záměrů využívat místa výhledů.

Nově uvažované záměry by měly vždy zohlednit únosnost území a vliv na krajinu a přírodu.

V současné době nejvíce ohrožuje typický ráz krajiny nová zástavba a nevhodné rozšiřování sídel a stále se zvyšující nároky na sportovní aktivity.

V některých částech již ráz území nemá charakter národního parku, ale ani ochranného pásma národního parku (narůstající doprava, zvětšování parkovacích ploch i v krajině přírodní a přírodě blízké, množství aut na horských turistických trasách, zcela neúměrné množství sněžných skútrů, jejich hluchost a emise, silné osvětlování sjezdových tratí, zcela nevhodné osvětlování objektů – reklama, celkové přesvětlení horské krajiny .

Ochranná pásma horských středisek jsou enklávami v rámci národního parku, a tak většina činností v rámci ochranného pásma má přesah a velký vliv i na území národního parku.

